

UVOD

Poletje je čas zabave, čas počitnic, čas sonca in morja. Skoraj 170 dijakov od enajstega do osemnajstega leta starosti se je letos odločilo, da svoj čas v prvih dveh tednih julija posveti slovenščini. V Ljubljano so se namreč pripeljali, da bi se udeležili 7. Mladinske poletne šole slovenskega jezika.

Čas za slovenščino so si letos vzeli mladi iz trinajstih držav: iz Avstrije, Italije, Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine, Makedonije, Nizozemske, Francije, Nemčije, Poljske, Rusije, Argentine in Kanade. Skupaj so v petnajstih skupinah, ki jih je vodilo sedemnajst lektorjev, gradili, nadgrajevali in utrjevali svoje znanje slovenščine.

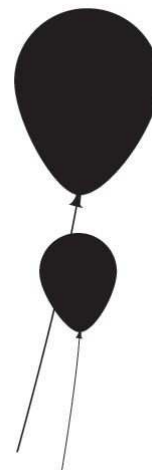
Na Mladinski poletni šoli se slovenskega jezika tečajniki niso učili le dopoldne v razredih, ampak se je stik z jezikom krepil tudi v popoldanskih in večernih urah. Učenci so imeli čas za zabavo, potepanje po Sloveniji, kopanje v bazenu in morju, za naravo, glasbo, gledališče in film. Na vseh dogodivščinah spremljevalnega programa, v vseh zgodnjih jutranjih in poznih večernih urah je mlade spremljalo 13 asistentov.

Asistenti so si vzeli čas za klepet, za pomoč, za prijazne in malo manj prijazne besede, vzeli so si čas za udeležence. Veliko časa sta si za Mladinsko poletno šolo slovenskega jezika vzeli tudi vodji šola: Mihaela in Damjana. Vsi skupaj smo svoj čas posvetili vsem udeležencem z željo, da bi se njihovo bližnje srečanje s slovenskim jezikom spremenilo v nepozabno dvotedensko izkušnjo.

Upamo, da nam je uspelo in da si boste udeleženci še kdaj vzeli čas za slovenščino!

Ekipa

Mladinske poletne šole slovenskega jezika 2012

LEKTORJI MPŠ 2012:

Matej Klemen, Mateja Mivšek, Mateja Ban, Tina Jugovič, Tanja Kotnik, Lara Pižent, Nuša Dedo Lale, Ana Brejc, Zorka Herman, Katja Kralj, Jasna Zupan, Špela Zupan, Alenka Ličen, Helena Nadižar, Jasna Maček, Irena Jerovšek Vogrinc, Marta Marinko,

VODJI MPŠ 2012:

Damjana Kern in Mihaela Knez

**FOTOGRAFIJE MPŠ 2012 NAJDETE NA SPLETNI
POVEZAVI:**

https://picasaweb.google.com/110742382124010973194/MPS_2012

ASISTENTI MPŠ 2012

Skupina 1

Lektorica: Mateja Mivšek

Linda Cappellini, Tomaž Daneu, Marta Donnini, Ivan Maniacco,
Martin Marchesich, Ljudmila Mavrič, Emil Mikac, Tamara
Orlich, Jan Paulin, Anika Urbančič, Veronika Winkler, Justina
Žagar Milanović.

PESNIŠKE DEFINICIJE

Voda
je olajšanje,
ko vročina obvlada dan.

Jeza, bes
umiritev
s kavo.

Svoboda je
kapljica vode
in neskončna soba.

Emil, Martin, Ljudmila

Sonce je
nebeški prijatelj,
ki nam srce ogreva.

Morje je
plava nevihtna
rjuha.

Štrudelj je
sladek spomin
na babico.

Anika, Justina, Veronika

Suši je
črno-belo
oblečena riba.

Voda
je
kri sveta.

Toplota je
zahrbten
objem sonca.

Tomaž, Jan, Marta

Plaža je
mravljišče
ob vodi.

Pica je
pisana slika
s hrustljavim okvirom.

Ljubezen
je
nevihta čustev.

Tamara, Linda, Tomaž

Apokaliptično sneži! Iz telefona
padajo besede: iskrenost, družabnost,
dobrosrčnost.

Vrti se mi v glavi, čakam na polju
in se ne borim več s trmo, z lenobo,
z zaskrbljenostjo.

Že nekaj časa nisem več ubogljiv.

Ne borim se s sabo. Brez skrbi.

Ni me strah teme. Pesem si pojem v glavi.
Naenkrat razumem, spet imam moči,
da se ponovno požinem v gol. To pomeni,
da bo bitka šla dalje.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –¹
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal*

v nanosih svežega snega

Ivan Maniaco

Počasi sneži! Iz telefona
padajo besede: trdoglava, neuporniška, lena.
Čutim se prazno, čakam na Prešernovem trgu
in se ne borim več s temo.
Že nekaj časa nisem več prizadevna.
Ne borim se s sabo. Brez zanimanja, brez veze.
Ni me strah samote. Čisto sem pozabila nanjo.
Naenkrat razumem, spet imam moči,
obdaja me bleščeča bela luč. To pomeni,
da sem prišla na svet.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Marta Donnini

¹ Za izhodišče pesniškega ustvarjanja je bila izbrana pesem iz pesniške zbirke *Rumeno gori grm forzicij* Pesnice Veronike Dintinjane

Zvito sneži! Iz telefona
padajo besede: družaben, simpatičen, prijazen.
Čutim se v ognju, čakam na igrišču
in ne borim se več z vzkipljivostjo, z jezo,
s sramežljivostjo.
Že nekaj časa nisem več nezaveden.
Ne borim se s sabo. Brez toplote.
Ni me strah teme. Saj jo sprejemam kot del sebe.
Naenkrat razumem, spet imam moči.
Vidim, kakšen je zares
svet. To pomeni,
da vidim njegovo pokvarjenost,
a tudi možnost izboljšanja.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Jan Paulin.

Nežno sije sonce! Iz telefona
padajo besede: prijazna, pridna, družabna.
Čutim se gotova, čakam na plaži
in se ne borim več s temo, z negotovostjo,
z nesamozavestjo.
Že nekaj časa nisem več ponižna.
Ne borim se s sabo. Brez meja.
Ni me strah samote. Našla sem poštene prijatelje.
Naenkrat razumem, spet imam moči,
postala sem pogumna. To pomeni,
da sem svobodna.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Linda Cappellini

Tenko sneži! Iz telefona
padajo besede: pridna, urejena, iskrena.
Bolijo me noge, čakam na avtobusni postaji
in se ne borim več z nepotrpežljivostjo, z
zaprtostjo,
z močnim glasom.
Že nekaj časa nisem več sramežljiva.
Ne borim se s sabo. Brez copat.
Ni me strah psov. Po malem se jim približam.
Naenkrat razumem, spet imam moči,
ker sem dobila znova klic. To pomeni,
da me pridejo iskati.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Ljudmila Mavrič

Mirno sneži. Iz telefona
padajo besede: vesela, živahna, družabna.
Oči se same zapirajo, čakam pred pročeljem
in ne borim se več z ljubosumnostjo, z neučakanostjo,
s trmo.
Že nekaj časa nisem več sramežljiva.
Ne borim se s sabo. Brez zaspanosti.
Ni me strah bodočnosti. Saj mi Bog vedno pomaga.
Naenkrat razumem, spet imam moči,
da bi nadaljevala z življenjem. To pomeni,
da veselo preživim svojo bodočnost.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Anika Urbančič

Žalostno sneži. Iz telefona
padajo besede: iskrenost, dobrosrčnost, divjost.
Zebe me v noge, čakam v moji sobi in se borim s poniževanjem, z zahrbtnostjo,
z razmetanostjo.
Že nekaj časa nisem več neposredna.
Ne borim se več s sabo. Brez nogavic.
Ni me strah mnenja okolice. Prepričujem se.
Naenkrat razumem, da imam moči, da se borim za to, kar si res želim. To pomeni,
da bom vztrajala do konca.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Tamara Orlich

Rahlo sneži. Iz telefona
padajo besede: miren, družaben, pošten.
Nič ne čutim, čakam v življenju
in se ne borim več z odvisnostjo, z onesnaževanjem
z zahrbtnostjo.
Že nekaj časa nisem več majhen.
Ne borim se s sabo. Brez čustev to ne gre.
Ni me strah odraslih oseb. Upiram se jim.
Naenkrat razumem, spet imam moči,
da svet premagam s svojim prijateljem. To pomeni,
da živim.

*Beri svet v stopnjah spremenljivosti –
kar je bilo nekaj, je zdaj nekaj drugega.
Snežinke ne padajo, dvigajo se od tal
v nanosih svežega snega*

Emil Mikac

Midva sva zamejca,
Lase imava rjave,
Ampak ne živiva v enaki
Državi.
Intenzivno piševa
Naloge,
Sicer sva lenobna,
Ker sva tudi utrujena,
Ampak imava rada slovenščino.

Postelje ne vidiva, ker se
Okoli 7. Zbudiva,
Lačna sva vsak dan,
Enostavno zaradi tega, ker ni dobre hrane.
Trpiva vročino,
Najini prijatelji tudi,
Ampak zabave popoldne ne manjka

Šolo vsak dan obiskujeva,
Okoli dvojine se zdaj mučiva,
Lepo se imava in
Avtorja te »pesmi« sva Tomaž in Justina.

Tomaž Daneu in Justina Žagar

Modrost,
Lepota,
Atmosfera,
Delo,
Ideje,
Nazivi.
Sončenje,
Kultura,
Atraksije.

Poletje,
Obarvanje,
Lahkota.
Enostavnost,
Tihota,
Narava,
Atraksije.

Šale,
Oblaki,
Lastnosti,
Atraksije.

Martin Marchesich

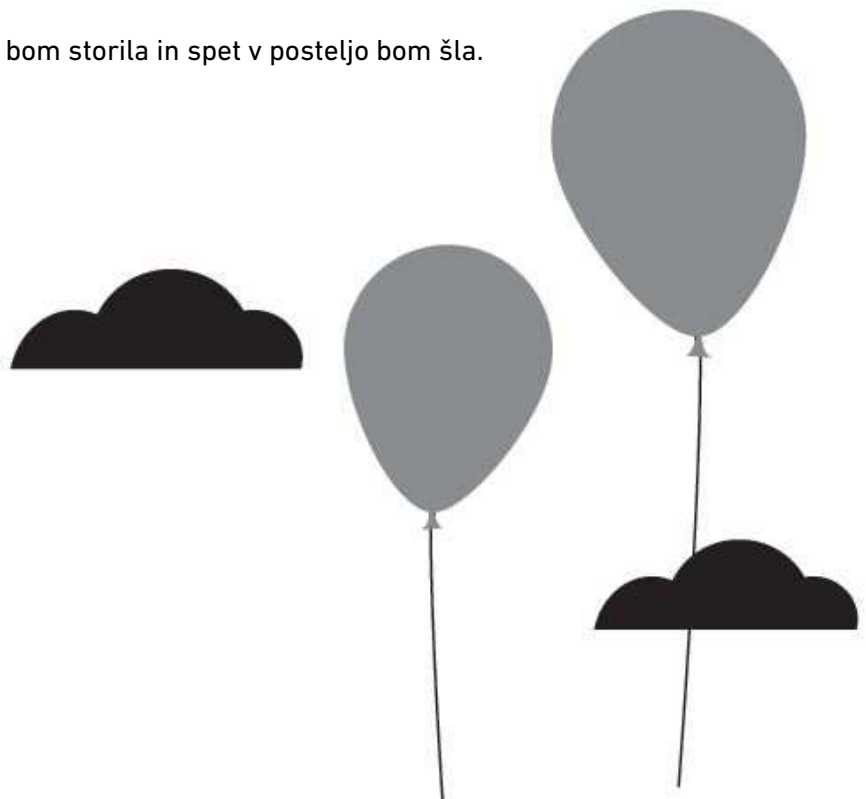

Med spanjem se zbudim,
Lahek spanec pač imam,
A hitro zaspim,
Dan se je že začel
In zbuditi se moram.
Nočem pa tega narediti,
Skočiti moram iz postelje,
K zajtrku moram,
A je utrujenost večja in tega ne bom storila in spet v posteljo bom šla.

Poleti na poletni šoli.
Oh, že spet moram v šolo.
Lena sem in nočem vstati
Eh, že budilka zvoni
Tako hudo je vstati
Nočem,
Ampak moram.

Še pet minut bi spala,
Oni pa so že vsi vstali!
Lažje bi bilo ostati v postelji,
A pripravila se bom in odšla.
Veronika Winkler

Skupina 2

Lektor: Matej Klemen

Peter Abrami, Tristan Bauzon, Viktor Janevski, Damián Francisco Kociman, Alexandra Estefanía Luna Praprotnik, Ignacio Ramón Mazieres, Gabrijela Cecilija Oblak, Karin Rizzi, Matjaž Rožanec, Tina Sbarbaro, Martina Tomasetig, Benedetta Trinco, Cecilija Urbančič.

Buenos Aires

Buenos Aires je velik kot kit
ima veliko hiš, veliko prebivalcev
veliko krajev za turiste kot
La Boca in Obelisco

Buenos Aires ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar se dolgočasiš
takrat greš v Unicenter
s prijatelji v kino

je pa lahko Buenos Aires tudi umazan
kot smetnjak
zato hočeš hitro stran

takrat ga sovražiš, Buenos Aires,
njegovo umazanijo njegovo nesnažnost
njegovo onesnaženje njegove ceste
in si misliš slabo o njem in si misliš:
kaj je to?

a na koncu boš videl, da je Buenos Aires
zelo lepo mesto,
čeprav je zelo umazan,
boš videl da je

nepozaben.

Ignacij Mazieres

Buenos Aires

Buenos Aires je čuden kot muha z živimi
barvami
poln spomenikov in zgodovine
obelisk je visok kot šest medvedov
roza hiša je najpomembnejša hiša,
tam živi predsednica naše države.

Buenos Aires ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar se počutiš sam
takrat boš našel zmeraj kaj zabavnega
kino, velike tržnice in ogromno čudnih ljudi.

je pa lahko Buenos Aires tudi umazan
kot prašič ki leži v blatu
zato se boš vprašal: zakaj ne zamenjajo
tega?

takrat ga sovražiš Buenos Aires
njegov promet njegova revna naselja
njegove umazane ulice njegove obraze
in si misliš slabo o njem in si misliš:
še malo in bom srečala miš!

a na koncu iz Buenos Airesa
nikoli ne odideš
spoštuješ njegove lepote
in nikoli ne izgineš.

Saši Luna Praprotnik

Buenos Aires²

Buenos Aires je velik kot slon
veliko ulic in hiš
polno cest, od katerih te vsaka
pelje v različne prostore

Buenos Aires ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar nimaš kaj za delati
takrat greš trenirat tenis
kot igrat se proti drugim

je pa lahko Buenos Aires tudi siv
kot prašič ki leži v blatu
zato se boš vprašal: zakaj ne zamenjajo
tega?

takrat ga sovražiš Buenos Aires
njegovo noč njegovo podnebje
njegove različne prostore njegove različne
obraze

in si misliš slabo o njem in si misliš:
tecimo! hitro! drugam hitro!

a na koncu grem nazaj
da vse grdo zgleda lepo
kajti v Buenos Airesu skesan
kot je težko priti, se

vračaš

Damijan Kociman

² Učenci so za izhodišče pisanja imeli pesem V.
Möderndorferja *Ljubljana*

Špeter

Špeter je majhen kot mravlja
nekaj ulic, nekaj hiš
slaščičarna in
stadion

Špeter ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar se počutiš samega
takrat boš dobil kak
prijazen obraz

je pa lahko Špeter tudi grob
kot stavec
zato je boljše, da pobegneš od njega.

takrat ga sovražiš Špeter
njegovo mirnost njegovo tišino
njegove ceste njegovih sto obrazov
in si misliš slabo o njem in si misliš:
pobegniti bi moral!

a na koncu to se zgodi
da to kar si slabega mislil ni res
ker se boš vrnil tja
da bi videl vedno tiste iste

obraz

Martina Tomasetig

Gorica

Gorica je mirna kot
mlaka in sitna kot
sraka.

Gorica ki te čaka ki jo pogrešaš
kadar greš v McDonalds;
takrat srečaš vse svoje prijatelje
in si z veseljem pokvariš življenje

je pa lahko Gorica tudi grda
kot stara sitna babica
zato vsi iz nje kriče zbežijo

takrat jo sovražiš Gorico
njeno žalost njeno monotonijo
njene ulice njene travnike
in si misliš slabo o njej in si misliš:
zakaj sem se tu rodil?

a na koncu nihče se
ne bo vrnil v tako
luknjo kot je Gorica.

Tristan Bauzon

Gorica

Gorica je velika kot kuhinja
v kateri se odlično kuha,
ker imaš vse sestavine pod roko

Gorica ki te čaka ki jo pogrešaš
kadar se na tekmah vsi združujemo z istim
ciljem. Zmaga.
takrat se res čutiš prebivalec
tega mesta

je pa lahko Gorica tudi dolgočasna
kot stari ljudje
zato misliš: »Rad bi utekel«

takrat jo sovražiš, Gorico
njeno majhnost njeno skromnost
njene iste hiše njene iste osebe
in si misliš slabo o njej in si misliš:
»Naveličal sem se«

a na koncu se spomniš na vse
lepe trenutke, ki si jih preživel
v svojem mestu in bi hotel
ostati tam.

Za zmeraj.

Peter Abrami

Padriče

Padriče so majhne kot mravlja
glavna cesta, nekaj hiš
tam kraljuje dobra volja
in lepše je od tistega kar si misliš

Padriče ki te čakajo ki jih pogrešaš
kadar si blizu ali daleč naokrog
takrat Padriče gledaš
in opazuješ kot kozorog

so pa lahko Padriče tudi vetrovne

takrat jih sovražiš Padriče
njihovo burjo njihov mraz
nekaj hiš in njihovo glavno cesto
in si misliš slabo o njih in si misliš:
zakaj ne pojdemo tja kjer je pomlad

a na koncu se burja vedno poleže
mraz vedno mine
in končno je tu pomlad
in rastejo maline

Tina Sbarbaro

Videm

Videm je velik kot krošnja dreves
poln hiš in cest
brez ptičev in gnezd
vse črnosivo in črno

Videm ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar se mi da malček dobrega sladoleda
takrat pa ga v slaščičarni kupim
in ga jem z veseljem

je pa lahko Videm tudi brez ptičev
kot zapuščeno gnezdo
zato je žalosten

takrat ga sovražiš Videm
njegovo senco njegovo žalost
njegove ljudi njegove poti
in si misliš slabo o njem in si misliš:
proč, daleč proč

a na koncu se vrneš
kajti ljubiš ga
in nočeš od njega zbežati
zaradi njegovih sladoledov

se vrneš

Karin Rizzi

Trčmun

Trčmun je čudaški kot luknja s klobukom
malo mladine in veliko starih
nič za narediti, le za klepetati
ali pa čez vas kot norci kričati

Trčmun ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar se počutiš samega
takrat pojdi na trg
in slišal boš vse bedarije

je pa lahko Trčmun tudi mrzel
kot sneg
zato če moreš tja ne dospeš

takrat ga sovražiš Trčmun
njegovo mirnost njegovo tišino
njegove norčije njegove bedarije
in si misliš slabo o njem in si misliš:
Proč od tu! Hitro! Domov!

a na koncu se zgodi,
da ti ta vas ostane v srcu,
da je nočeš pozabiti,
ampak vanjo

se vrniti

Benedetta Trinco

Buenos Aires

Buenos Aires je velik kot sam svet
povsod lahko hodiš,
nikjer ne boš konca našel,
hodiš kar do konca sveta

Buenos Aires ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar si družbe želiš
takrat v picerijo gremo vsi,
na dobro pico in pogovor

je pa lahko Buenos Aires tudi umazan
kot smetiščiče
zato se pazi, kje hodiš

takrat ga sovražiš Buenos Aires
njegovo podnebje njegovo prebivalstvo
njegove ceste njegove stavbe
in si misliš slabo o njem in si misliš:
kar hitro proč od tod!

a na koncu je Buenos Aires moje mesto
mesto, kjer sem doma,
kjer imam prijatelje, družino,
ki me vedno čaka in

podpira.

Matjaž Rožanec

San Justo

San Justo je neurejen kot mladeničeva soba
malo smeti tukaj, malo smeti tam
itak, če ga nekdo danes počisti,
bo jutri spet umazan

San Justo ki te čaka ki ga pogrešaš
kadar sam na drugem koncu si sveta
takrat se spomniš na ljudi
zaradi katerih si rad doma

je pa lahko San Justo tudi nevaren
kot oblast v slabih rokah
zato rad pobegneš od tod

takrat ga sovražiš San Justo
njegovo negotovost njegovo umazanijo
njegove nepoštene njegove nespoštljive
ljudi
in si misliš slabo o njem in si misliš:
nikakor tja nazaj!

a na koncu pa spoznaš, da v njem,
čeprav jih ni veliko, so ljudje.
zabavni, dobrosrčni in pošteni
družina in prijatelji, ki te kličejo

nazaj.

Cecilija Urbančič

ZGODBA

Med njima se je rodila ljubezen. Vsaj on je tako mislil. Kolebal je, ali je bila poroka pravilna odločitev v tej starostni dobi. Odločil se je za ta korak. Ona pa se je strinjala takoj, brez premišljevanja, čeprav je bila zelo mlajša in lepša kot on. Še več, ona je bila približno stara kot njegov sin. Njegova prva žena je umrla pred veliko leti, sin je bil poročen in je imel svojo lastno družino, pa se je on pogosteje čutil osamljeno.

Stari je bil kar bogat. V svojem življenju je bil vedno skromen, discipliniran, vztrajen in deloven ter si je pridobil veliko premoženje. Ker svojega sina ni hotel razvajati, je pustil, da grede stvari v njegovem življenju lepo po vrsti. Tako je njegov sin brez očetove pomoči postopno šel na svoje. Delal je na polno, pa je v krajšem času tudi sam postal kar uspešen.

Takoj po poroki je bila starševa druga žena draga, ljubka, prijazna, ampak čez čas je postajala bolj hudobna, zajedljiva in vse bolj in bolj ljubosumna na svojega posinovljenca. To je bila ženska, ki je imela poreklo iz revne družine in ni nikoli imela ničesar svojega. Želela je pridobiti vse premoženje svojega moža – posinovljencu je hotela vzeti zapuščino. Možja je začela prepričevati, da ga sin ne mara, da ga zanimata samo njegov denar in imetje, ki ju bo dobil z

oporoko. Veliko časa ga je zapeljevala s podobnimi lažnimi zgodbami, vse dokler na koncu stari ni podlegel vplivu. Sum, da ga njegov lastni sin poskuša umoriti, se je prikradel v njegovo srce. Obupan je naredil noro in neumno napako. Oporoka je bila spremenjena.

Ko sta čez nekaj let starost in bolezen potrkala na vrata ter ga vrgla na smrtno posteljo, ga je žena skorajda zapustila. Takrat se je prijel za glavo, ker je ugotovil svojo napako. Ampak to, kar je bilo narobe, se ni dalo popraviti. Njegov sin je bil daleč stran, ko je on počasi umiral v tišini.

Viktor Janevski

BUENOS AIRES

Buenos Aires je zanimiv kot zvezda
kamor koli stopiš, vidiš kaj novega,
komur koli govoriš, spoznaš nekoga zabavnega
kjer koli si, boš koga srečal.

Buenos Aires ki te čaka ki ga pogrešaša
kadar se rabiš malo sprostit
takrat greš lahko na sprehod po glavni ulici
in srečaš muzikante in plesalce ki se tam veselijo življenja.

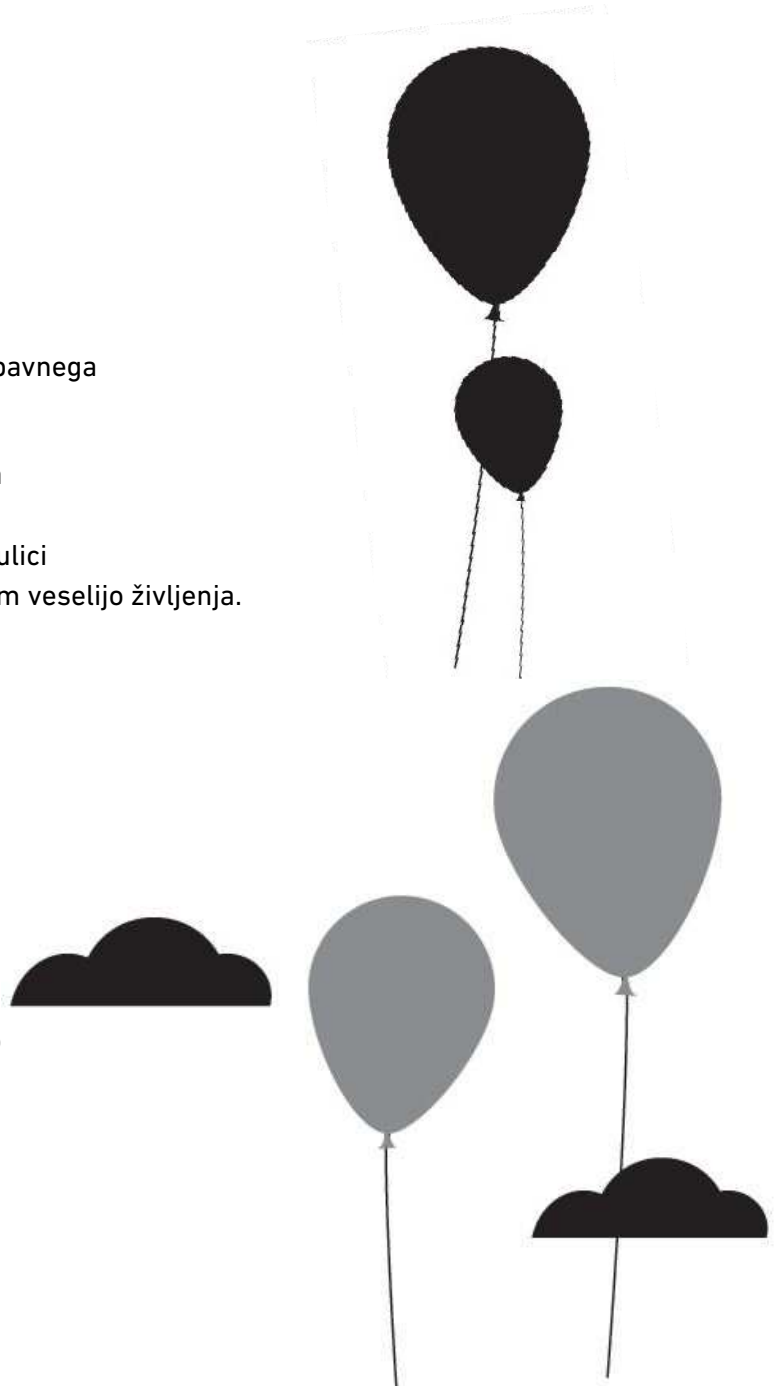
Je pa lahko Buenos Aires tudi glasen
kot kapricast otrok
zato se od njega oddališ če si želiš miru

Takrat ga sovražiš Buenos Aires
njegov nemir njegovo vpitje
njegove preglasne prebivalce njegove u
in si misliš slabo o njej in si misliš:
nikoli več se ne bom vrnil!

A na koncu boš Buenos Aires vseeno po
saj je čez dan ta nemir tako prikupen,
to veselje je tako prijetno nalezljivo
da se vsi ki ga poznajo želijo

nazaj.

Gabrijela Oblak

Skupina 3

Lektorica: Nuša Dedo Lale

Jaš Bensa, Ester Berlot, Lara Bradassi, Mirna Dizdarević,
Ivan Galaverna, Cecilia Giacomazzi, Marija Jerman,
Bárbara Kržišnik, Elena Rutar, Jana Rutar, Karin Vižitin,
Andrea Winkler.

Prva dva popoldneva Mladinske poletne šole smo preživel v Ljubljani. Čeprav ni bilo prvič v mojem življenju, da sem obiskala to prestolnico, veliko spominov nanjo nisem imela. Obiskala sem jo pred sedmimi leti, ko sem bila stara deset let. Sedaj, ko sem drugič obiskala to mesto, so se mi ti izgubljeni spomini znova pojavili.

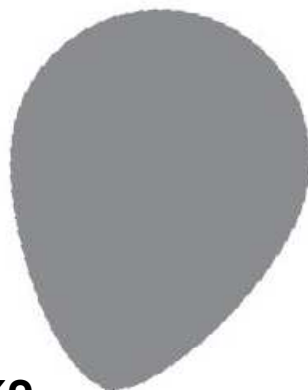
V ponedeljek smo prišli v Ljubljano po kosilu in se srečali z gospo Tatjano. Ona je bila naš vodič in nam je razložila zgodovino vseh najvažnejših točk mesta. Težko je bilo slediti razlagi zaradi vročine, kljub temu smo se veliko novega naučili.

Najbolj mi je bilo všeč priti do tromostovja. Tam sem prvič bila z družino, sedaj pa se ga obiskala z mojimi najboljšimi prijatelji. Tega, upam, ne bom nikoli pozabila.

V torek smo znova obiskali lepo mesto ampak s čisto novega vidika. S skupino smo veslali po Ljubljanici. Peli smo na ves glas in uživali v vodi, daj je bilo vroče. Po veslanju pa smo se sprehajali po Ljubljani. Prepričana sem, da ko se bom vrnila v Argentino, bo moj najljubši okus sladoleda borovničev sladoled. V tej vročini je vsaka kepica boljša kot prejšnja.

Ljubljana in Buenos Aires sta zelo različni mesti. Tukaj lahko spoznaš Ljubljano samo s tem, da hodiš z ene točke do druge, in to mi je tudi bilo zelo všeč.

Barbara Kržišnik

EKSKURZIJA NA GORENJSKO

V soboto, 7. julija, smo z mladinsko poletno šolo šli na Gorenjsko. Najprej smo se zjutraj odpeljali v bližino Bohinjskega jezera, kjer smo si ogledali slap reke Savice. Slap je bil res zelo lep in božanski. Potem pa smo se z avtobusom peljali do vznožja visokogorskega smučišča nad Bohinjskim jezerom. Sem smo se vzpeli z žičnico, ki nas je pripeljala na nadmorsko višino 1537 m. Z vrha gore je bil razgled na Bohinjsko jezero čudovit. Proti koncu izleta pa smo se kopali v Bohinjskem jezeru. Tu se je odvijala epsko-lirska pesnitev Franceta Prešerna Krst pri Savici. Pesnitev govori o kristjanih, ki so hoteli pokristjaniti pogane. V resnici se je Prešeren s tem nanašal na Nemce, ki so hoteli ponemčiti Slovence. Prešernova

pesnitev je epsko-lirska, ker prvi del govori o boju in drugi del o ljubezni med Črtomir in Bogomilo. Ko so boj končali, poražen Črtomir kar hoče narediti samomor, toda Bogomila ga ustavi. Na koncu pesnitve Bogomila in Črtomir zapustita zgrešeno vero (pogansko) in se data krstiti v Ogleju. Pesnik je kritiziral Črtomirovo vdajo in tudi vdajo Slovencev. Izlet mi je bil všeč in bi se z veseljem vrnil na Gorenjsko.

Ivan Galaverna

EKSKURZIJA NA PRIMORSKO

V soboto sem prispela v Ljubljano. V nedeljo smo šli vse na izlet na Primorsko. Bilo je res zelo lepo, saj smo se zelo zabavali. Odpotovali smo že zelo zgodaj. Razdeljeni smo bili po skupinah. Najprej smo odšli v Škocjanske jame, kjer smo po ogledu jam tudi pojedli slastne testenine z gobami ali z mesno omako. V jami smo si ogledali stalagmite, stalaktite in stebre, nekateri so stari več kot 12 000 let in še »rastejo«, drugi pa ne. Po kosilu so nas peljali v Piran. Šli smo na morje in se kopali. Potem smo si ogledali mesto in imeli nekaj prostega časa. Po ogledu je sledil odhod. Imeli smo se res zelo lepo.

Lara Bradassi

LJUBLJANA IN LJUBLJANICA

V ponedeljek, drugega julija, so si šli ogledat Ljubljano in Ljubljanico.

Najprej smo šli v park Tivoli, kjer smo spoznali okolico s pomočjo zabavne igre, ki jo v Italiji imenujemo »cacciaaltesoro«. Imeli smo mapo in sledi. Po polurnem potepanju smo zaključili z igro, s katero smo spoznali veliko zanimivih kipov, vodometov in drugih zanimivosti.

Žal si nismo uspeli podrobno ogledati Ljubljanice, saj ko smo prišli v center, oziroma na Prešernov trg, smo šli vsak svojo pot. Povedali so nam samo to, da je kip na trgu Prešernov in da je ta usmerjen proti kipu Primičeve Julije. Seveda sem to že vedel, saj letos ni prvič, ko sem v Ljubljani. Na novo sem zvedel le to, da je dekle, ki leži na kipu, muza.

Največ sem se naučil v razredu. Zvedel sem, zakaj je v ljubljanskem grbu zmaj in nekatere zanimivosti in legende reke Ljubljanice.

V prostem času sem spoznal veliko novih prijateljev, kar je zame ena najvažnejših stvari.

Jaš Bensa

Pred nekaj časa so mi moji starši sporočili, da odidejo čez weekend na dopust. Zelo sem se razveselila te novice, saj sem rada sama doma. Dolgo časa sem premišljevala, kaj bi lahko posebnega počela, konec koncev pa sem se odločila, da bom ostala kar sama. Takoj ko so zgodaj zjutraj odšli, sem šla v sobo. Stopila sem na koš in skozi okno šla na streho hiše. Nisem se bala višine, upala sem le, da me nihče ne bo opazil. Poslušala sem najbolj priljubljeno pesem in opazila, kako se na nebu počasi pojavlja sonce in kako okolje postaja vedno svetlejšo. Sploh nisem opazila da sem že bila ure na strehi. Šele ko je sonce postajalo vedno bolj vroče, sem zahrepenela po snežinkah, ampak ker je bilo že poletje, sem na to takoj spet pozabila. V tem trenutku sem opazila starega soseda, ki je spet razpravljal o vojni in starih časih. Vedela sem, da bi me vsak trenutek opazil, tega pa ne bi hotela. Hitro sem skozi okno stopila v sobo, se ulegla na posteljo in zaspala.

Jana Rutar

LJUBLJANA

Ljubljana je prestolnica Slovenije. Čeprav je majhno mesto, ima veliko različnih zanimivosti. Vse te so polne zgodovine in kažejo slovensko kulturo.

Ena izmed najvažnejših zanimivosti je Tromostovje. To so trije mostovi, ki križajo reko Ljubljanico, reko, ki teče skozi mesto Ljubljana. Ob strani se lahko vidi tudi Prešernov spomenik. Na tej točki so se navajeni vsi Slovenci, stari in mladi, srečati. Na levi strani spomenika stoji Frančiškanska cerkev Marijinega oznanjenja. Trg, ki združuje te zanimivosti, je imenovan Prešernov Trg.

Na jugozahodu Tromostovja dobimo velik par, imenovan Kongresni Trg. Dali so mu ime ravno zato, ker je nasproti kongres. Ampak v okolici tega trga ne dobimo samo to, tudi je filharmonija in uršulinska cerkev sv. Trojice.

Slovensko mesto se lahko deli na tri velike in najpomembnejše trge: Mestni trg, Stari trg in Novi trg. stari in novi trg sta razdeljena zaradi reke, medtem ko je mestni trg na isti strani Ljubljanice kot stari trg, ampak bolj na severu.

Med starim in mestnim trgom dobimo Magistrat in tudi stolnico Sv. Nikolaja. Ta ima dva vhoda: stranski in glavni. Na obeh vratih so izdelane figure. Na stranskih vratih je sedem škofov, na glavnih vratih pa slavni slovenski pisatelji, kot je na primer Slomšek. Upodobljeni so tudi turški napadi in drugi pomembni zgodovinski dogodki. Zgrajena so bila za prihod papeža Janeza Pavla drugega v Slovenijo.

Moji prvi vtisi o Sloveniji so bili prekrasni. Presenetilo me je: kako urejeno je mesto, kako so ljudje spoštljivi, kako je vse čisto in še več reči.

Marija Jerman

SPIS O LJUBLJANI

V ponedeljek smo imeli prvi dan pouka na Mladinski poletni šoli. Med poukom sem imela priložnost da sem spoznala nove sošolce in učiteljico. Bilo je zelo prijetno in zabavno, zato so učne ure hitro minile.

Popoldne pa sem si skupaj s svojo skupino ogledala prelepo mesto Ljubljana. Ljubljana je glavno mesto Republike Slovenije, pa tudi pomembno kulturno evropsko središče. Mesto leži pod gričem, na katerega vrhu mogočno stoji Ljubljanski

grad. Grad je prikazan tudi na mestnem grbu, poleg gradu je tudi zmaj, okoli katerega se spletajo številne legende. Ljubljana ima živahno kulturno življenje, ki ga ustvarjajo številna gledališča, muzeji in galerije ter več kot 10 tisoč kulturnih prireditev in festivalov na leto. V mestu pa je polno zgodovinskih znamenitosti, med katerimi so najpomembnejše Prešernov trg, Tromostovje, Ljubljanski grad itd. Po mestu v rečni strugi teče reka Ljubljanica, za katero mislim, da je zelo lepa in skrivnostna.

O Ljubljani obstajajo tudi številne legende, meni pa je všeč Prešernova balada Povodni mož, kajti v Ljubljani naj bi izginila povodni mož in Uršika.

Po kosilu smo se z avtobusom peljali do mestnega središča, kjer smo izstopili in se nato peš napotili do parka Tivoli, ki je največji park v Ljubljani. Park smo bolje spoznali s pomočjo igre lov na zaklad. Razdeljeni v skupine smo se sprehodili po parku in istočasno odgovarjali na vprašanja igre.

Poleg parka sem spoznala tudi nove prijatelje. V parku Tivoli smo si ogledali Tivolski grad, kjer danes prirejajo številne razstave in kjer je sedež Mednarodnega grafičnega likovnega centra. Prava zanimivost gradu pa so kipi psov, ki stražijo grad. Legenda pravi, da naj bi psi ne imeli jezikov, ker naj bi jim jih kipar pozabil narediti. Mi smo to tudi preverili in ugotovili, da vsi psi imajo jezik. Nato smo šli proti Prešernovemu Trgu, kjer smo videli Prešernov kip. To, kar mi je najbolj všeč pri Prešernovem kipu, je muza, ker je prav ona dala Prešernu navdih za vse njegove čudovite pesmi. S trga je lep razgled na Tromostovje in

Ljubljano. Za Zmajski most so značilni štirje zmaji, ki nekje čuvajo mesto. Šli smo čez most, ne vem točno čez katerega izmed treh, in prišli na levi breg, ki se nahaja prav pod Ljubljanskim gradom. Na levem bregu smo šli mimo Mestne hiše, ob njej smo videli Robbov vodnjak, ki predstavlja tokove treh najpomembnejših slovenskih rek. Vodnjak je imenovan po načrtu Francesca Robbe. Pot smo nadaljevali do Šušarskega mostu. Ta most se tako imenuje, ker so se tu v preteklosti nahajali številne čevljarne. Tudi danes najdemo tu trgovine s čevlji. Sprehodili smo se po nabrežju spet do Prešernovega trga. Potem

smo imeli uro prostega časa, ko smo lahko šli nakupovat. Skupaj s prijateljicami pa sem šla v slaščičarno Zvezda, kjer smo jedle zelo okusne slaščice in se obenem zelo zabavale. Šli smo si ogledat univerzo, nato smo šli v knjigarno, kjer pa nisem uspela kupiti nobene knjige, vendar sem prepričana, da bom pred odhodom kupila eno ali pa več knjig.

Po mojem mnenju je Ljubljana eno izmed najlepših mest v Evropi. Čeprav sem si jo že večkrat ogledala, me to mesto vedno znova preseneti s svojimi naravnimi lepotami in kulturnimi znamenitostmi.

Ester Berlot

V ponedeljek popoldne smo se razdelili v skupine in smo obiskali najboljši ljubljanski park Tivoli. V tem parku smo se igrali lov na zaklad s pomočjo kovanca in lepih najmožnejših točk tega parka. Po poti smo si privoščili hladno pijačo, da bi se osvežili, saj je bilo zelo vroče. Po ogledu parka smo se sprehodili do Prešernovega trga, kjer so nam asistenti ponudili dve uri prostega časa, med katerim sem se najedel in popil nekaj sadnega soka. Nato sem se z družbo sprehodil po ulicah slovenske prestolnice. V trenutku, ko smo se srečali ponovno z asistenti, so nam povedali zgodovino Prešernovega trga in tromostovja ter kipa Franceta Prešerna in muze.

Andrea Winkler

DALEČ, DALEČ STRAN

V vesolju obstaja veliko planetov, ki imajo svoje prebivalce, ki so podobni ljudem, Po obrazu in telesu, ampak razmišljajo na drugačen način. Na enem od takšnih ni meja med državami ali različnimi jeziki. Vsi živijo na enem kontinentu in se razumejo. Zaradi tega je vladal mir. Tudi tam se včasih prepirajo, ampak vojen sploh ne poznajo. Mogoče je to tako, ker ni noči. Sonce je na nebu ves čas in je vse bolj iskreno. Ur ne potrebujejo za čakanje noči, ko se je lažje približati sovražniku.

Nekoč sta tam živela fant in punca. On je bil astronaut, ona pa učiteljica. Ljubila sta se zvesto. Posebej sta živela. V ljubezni ni bilo nobene grde besede. Prve težave so se zgodile, ko je bil fant poklican, da gre na ekspedicijo na Zemljo. Prišel bi nazaj čez dve leti, ampak bi dobil veliko denarja in potem bi imela možnost za otroke. Na tem planetu ni dovoljeno imeti otrok, če nimaš dovolj denarja. Vsi otroci so res srečni s svojimi starši in družinami.

Fant je odločil, da bo šel na ekspedicijo. Zadnji dan je svojemu dekletu podaril veliko rožo in povedal, naj skrbi zanjo, ker se bo vrnil, ko roža zgubi in spet dobi svoje liste nazaj. Punca je jokala cel dan. Gledala je v rožo in upala, da bo zgubila in dobila nazaj liste v tem dnevu. To se pa ni zgodilo. Naslednje mesece je skrbela za rožo. Njeno upanje se je zmanjševalo za vse.

Fant je na Zemlji spoznal države, ločene med seboj, ljudi, ki ne dobivajo denarja za svoje delo, ljudi, ki dobijo denar, čeprav ne delajo nič, in vojne. Na začetku se mu je vse zdelo neumno, dokler njegovo skupino astronautov ni poklical ameriški predsednik, naj pomagajo v tretji svetovni vojni. Ko je postal vojak, je fant prvič spoznal željo, da je vse njegovo in da vsi delajo, kar on želi.

Dekletu je risanje postalo prijetno. Postala je zelo znana zaradi slik, na katerih sta fant in roža. Nihče ni vedel, kaj pomenijo te slike in kako veliko je njeno hrepenenje.

Tretje leto od začetka ekspedicije je na njun planet prišla huda zima. Dekle je zgodaj zjutraj zbujala svetloba snega. Bila je žalostna. Roža že celo leto nima svojih listov. Naenkrat je nekdo potrkal. Njen fant. Imel je na sebi vojaško uniformo, popolnoma belo zaradi snežink, ki so zdaj skozi odprta vrata padale v hišo in se topile zaradi toplote, ki sta jo onadva zdaj imela v srcu. Z ekspedicije so prinesli veliko novih ljudi in športov in vse, kar je potrebno za to. Na planetu je postala popularna košarka in koši so bili postavljeni na igrišču vsake šole.

Edina slaba stvar, ki so jo prinesli s sabo, je bila vojna. zdaj so prebivalci tudi tega sveta razdeljeni na več delov in govorijo različne jezike, mnogo let po smrti fanta v njihovi prvi vojni na planetu in mnogo let po puncinih slikah s fantom in rožo. Roža mogoče še obstaja v neki hiši s dekletom, ki čaka in upa, da se njen fant vrne.

Mirna Dizdarević

POLETNO PRESENEČENJE

Zbudila sem se ob sončnem vzhodu. Moje sošolke so še spale, jaz pa sem vstala s postelje in se šla umiti. Prižgala sem luč: svetloba me je kmalu oslepila. Umila sem si zobe in obraz. Ugasnila sem luč in se vrnila v sobo. Gledala sem skozi okno in zagledala nekaj čudnega. Upala sem, da tisto, kar sem videla, ni bila resnica. Z neba so padale snežinke. Nisem imela besed. Na hodniku je bilo veliko vznemirjenje. Naše prijateljice so vdrle v sobo in zakričale: »Sneži!« Jaz nisem mogla verjeti. Je poletje in sneži. Neverjetno! Šle smo na zajtrk. Vsi so bili žalostni, ker bi danes morali iti na morje, ne bomo šli nikamor, ker sneži. Odpravili smo se v šolo.

Vsi so imeli poletne čevlje in obleke. Jaz sem oblekla mojo priljubljeno roza majico, kratke Cecilia Giacomezzi

SNEŽINKA

Nekoč, nekje je živel kralj po imenu Elvion. Ta je bil potrpežljiv, prijazen in zato tudi priljubljen med podložniki. V njegovi deželi ni nikoli vojn, vsi so veseli in če pride do nesporazuma, ga rešijo brez prepиров.

V gradu je živel zelo poseben kuhar po imenu Hvian, a so ga vsi imenovali Van. Ta je imel le 15 let, vendar je bil zelo priden kuhar. Vsako jutro se je zbuja, ko je vzhajalo sonce, se zaprl v kuhinjo, iz katere so ob uri zajtrka, kosila in večerje prihajali natakariji z raznimi jedmi. Vsi drugi kuharji so upali, da ga bodo kdaj videli pri delu, a vsakič, ko je on v kuhinji, so vrata zaprta in okna zatemnjena.

Hvian je imel skrivnost. Njegova najljubša prijateljica je bila mlada snežinka pod

hlače in posebne čevlje, ki jih lahko obuješ pozimi in poleti, ker imaš pozimi v njih tople noge, poleti pa mrzle. Pozdravila sem moje prijateljice in se odpravila v razred št. 336. Profesorica je bila že v razredu. Med vrati sem trčila z Barbaro, medtem ko je vrgla en list v koš. Tudi če sem bila pozna, me je profesorica z nasmejanim obrazom pozdravila. Za danes smo morali napisati obnovo 1. svetovne vojen. Med poukom smo cel čas prebiral obnove in jih popravljali. Gledala sem uro: 12.20. Bilo je skoraj konec.

Profesorica reče: »Lahko greste fantje, danes lahko greste prej. Lep popoldan!« Ker ni bilo oken v našem razredu, smo morali iti iz šole, da bi videli sneg. Odprli smo vrata in ... sonce! Vsi na morje!

steklenim pokrovom. Ta snežinka je bila posebna. Znala je govoriti, a ne samo to, bila je bolj posebna, kakor je Hvian mislil. On jo je videl le čez noč, rekla u je, da podnevi izgine zaradi toplote. On ni vedel, da jo bo kmalu videl tudi čez dan. Nekega večera je bila velika gostija za kraljevo hčerko Alino.

Tistega dne je Hvian že vse pripravil, zato se je odločil, da si bo izmislil nov recept. Pripravil je več različnih jedi, a na koncu vse vrgel v koš.

V sobi je čakal na snežinko, a je še ni bilo. Čakal jo je in čakal, potem pa se odločil, da bo šel pogledat v njeno sobo. Ko je odprl vrata, je bil stekleni pokrov prazen. Gledal ga je skoraj razočaran in pomislil, da bi rad govoril z njo. Žalosten je odšel iz sobe, za sabo zaprl vrata, prehodil dolg hodnik in

prišel do svoje sobe. Vstopil je, si snel predpasnik in ga obesil na obešalnik. Nadel si je pižamo, se ulegel na posteljo in prišlo mu je na misel, da je čas suše in požarov. Pomislil je, da je mogoče zaradi te vročine ne bo nikoli več nazaj.

Zaspal je s solzami v očeh.

Zbudil se je malo pred sončnim vzhodom. Zeblo ga je in se je želel pokriti, potem pa je pomislil: Mraz, snežinka! Kar naenkrat se je znašel v diru po hodniku, prišel je do njene sobe in z vso močjo odprl vrata. Videl je snežinko, lepo kot še nikdar in točno tam, kjer bi morala biti. Nasmejala se mi je mu rekla: »Van, odidi, prosim!«

Začela se je počasi svetlikati, iz nje se je sproščal rahel sijaj.

Hvian je obstal kakor okamenel, gledal je sijaj, ki se je večal. Čez nekaj časa se je ta spremenil v močno svetlobo.

Iz nje je stopilo lepo dekle.

Potreboval je nekaj časa, da se je sploh zavedel, koga ima pred seboj. To je bila kraljična Nina. Van je ostal brez besed. Vse, kar je rekel, je bilo: »Si ti moja snežinka?!« Alina mu je prikimala. Pogledala sta se in objela. Sedaj je Hvian imel resno prijateljico.

Karin Vižintin

PIKAPOLONICA

Pred mnogimi leti je v majhni vasici, a v lepi in velikanski hiša živela zelo modra deklica. Stara je 19 let in že pet let živi s starši in mlajšim bratom v tej vasici. Okoli velikanske hiše imajo tudi prelep vrt z rožami in igračami za otroke. Dekletu Miri zelo ugaja, da imajo vrt z rožami, ker namreč zelo rada fotografira. Ona namreč ni ravno pametna, temveč zelo nadarjena v fotografiranju.

Preden začne s slikanjem, vedno obleče belo obleko, predvaja glasbo in se z nasmehom odpravi na delo. Da je njen mlajši brat pri tem ne moti, mu pripravi igrače, med temi tudi svojo najljubšo žogo. Ko je prvič imela fotoaparata v rokah, je imela komaj 7 let. Takrat je najraje slikala pikapolonice. Čim starejša je postajala tem zahtevnejše so postale slike. Velikokrat je sodelovala na tekmovanjih in imela manjše razstave. Pred približno pol leta se je pri študiju fotografije ukvarjala s fotografijami demokracije, nazionalizma ter komunizma. Kot vsak znan slikar in fotograf je tudi Mira končna našla temo za svoje delo. Fotografije naj bi prikazovale tematiko svobode.

A njena najljubša slika je in bo vedno ostala prav slika, ki jo je naredila. Slikala je rožo, na kateri je sedela pikapolonica, a je bil fotoaparata pre težak in ga je močno držala s obema rokama in tako eno roko držala ravno pred objektivom. Tako da se od pikapolonice vidi samo zadnjico.

Elena Rutar

Skupina 4

Lektorici: Jasna Maček, Irena Jerovšek Vogrinc

Martin Aguilar, Orsola Banelli, Dominika Beltrami Mavrič,
Stefan Drinić, Tamara Fiorelli, Elisabeth Gangl, Katerina Maria
Javoršek, Aleksej Petricig, Valerio Piasentier, Aldana Silvero
Krajnik, Tamara Stanković, Martina Trusgnach.

SLIKA MOŠKEGA

Ime mi je Jože Jeraj. Star sem 92 let. Po poklicu sem model. Moji hobiji so srfanje, smučanje in petje. Všeč so mi temnolase punce. Zanima me biti vedno dobro oblečen in da vse punce se obrnejo ko hodim. Moti me ko nekdo reče da nisem perfekten. Veseli pa me ko vidim svojo fotografijo. Vseeno mi je če moje lasje so kratki ali dolgi. Zdi se mi da ljudje ne bi smeli delati. Sanjam o nekom, ki je zelo neumen in zaljubljen.

SLIKA DEKLETA

Ime mi je Valentina Kočvar. Stara sem 19 let. Po poklicu sem profesorica. Moji hobiji so: iti v disko. Všečmi je biti v stiku z drugimi. Zanima me tetoviranje. Moti me če ko se zbudim imam vse lasi narobe. Veseli pa me ko mi ogledalo reče da sem lepa. Vseeno mi je za mir v svetu. Zdi se mi, da lepota je najpomembnejša vrednota. Sanjam o nekom, ki ima veliko denarja.

SLIKA ŽENSKA

Ime mi je Maja Sekavčnik. Stara sem 45 let. Po poklicu sem zobozdravnica. Moji hobiji so: branje, spanje in kuhanje. Všeč mi je gledat filme. Zanima me rafting. Motijo me: mački. Veseli pa me, ko se ličim. Vseeno mi je, kaj oblečem. Zdi se mi, da ko bom starejša, bom tudi lepša. Sanjam o nekom, ki me ima rad.

ZAKAJ JE BOLJE BITI ŽENSKA

1. Dobro poslušamo in radi pomagamo
2. Sposobne smo delati več stvari naenkrat
3. Lahko oblečemo karkoli (krilo) in se lahko ličimo
4. Imamo čustva
5. Imamo opravičilo za vse kar nočemo narediti
6. Ni nam treba popravljati pokvarjene stvari (avto, žarnica, ...)

ZAKAJ JE BOLJE BITI MOŠKI

1. Ne rodimo otrok
2. Potrošimo man denarja pa manj stvari rabimo
3. Smo bolj fizično sposobni in smo bolj spoštovani
4. Uporabljamo manj časa da bi se pripravili, in če je vroče si slečemo majico
5. Rečemo to kar mislimo, smo manj čustveni in bolj mislimo
6. Se hitro razjezimo, stepemo in se potem spet spoprijaznimo

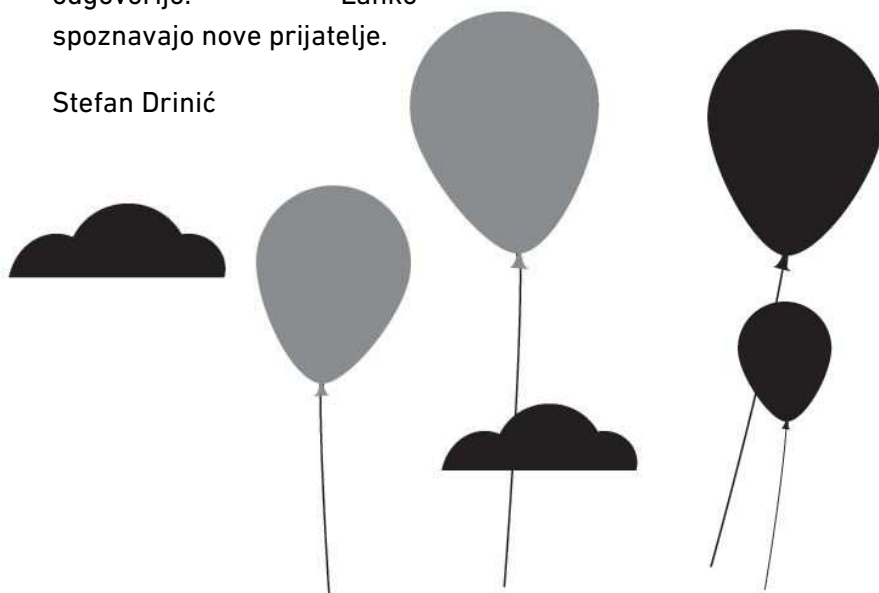
SLOVENCİ

Zdi se mi, da so Slovenci edini. Mislim, da so pošteni, pridni in tudi delavni. Včasih tudi depresivni in prepirljivi. So zelo prijazni in ljudi se ob njih dobro počutijo. Vendar so veseli in radi pomagajo, ko rabiš pomoč. Po eni strani so zelo radodarni, po drugi strani pa zelo zaprti in natančni. Ves čas so perfekcionisti in ne spoznajo svojih napak. Ampak prepričana sem da so dobri ljudje.

Aldana Silvero

Po mojem mnenju so Slovenci pošteni in so zelo pridni in delovni. Zdi se mi da so disciplinirani in tudi niso depresivni. Po eni strani so prepirljivi po drugi strani pa so ponižni. Menim da stereotip o marljivosti Slovencev drži. Zdi se mi da so zelo prijazni, ker kojih na ulici nekaj vprašaš ti vedno odgovorijo. Lahko spoznavajo nove prijatelje.

Stefan Drinić

Po mojem mnenju so Slovenci pošteni, ker lepo sprejmejo nove ljudi in jih lepo gostijo. Res je to, da so prepirljivi, a s ponižnostjo se to ne pozna. Po eni strani so disciplinirani podrugri pa se hitro skregajo če ima drug boljši avto ali vrt. Prepričana sem da so delavni in se trudijo dan za dnevom, da to dosežejo. Zdi se mi, da so pridni, ker to pokažejo ljudem.

Katerina Javoršek

Po mojem mnenju so Slovenci zelo pošteni in veseli ljudje. Res pa je, da so tudi zavistni. Zdi se mi zelo delavni in disciplinirani, ter prijazni in gostoljubni. Veliko ljudi meni pa tudi, da veliko pijejo, ne vem, če je to res. Včasih pa se mizdi, da so Slovenci tudi agresivni.

Martina Trusgnach

Mislim, da so Slovenci pošteni, delavni in prijazni. So disciplinirani in pridni, ampak mislijo vedno, da so oni najboljši. So prepirljivi ampak se prepirajo samo z besedami in redkokdaj se stepejo. Po eni strani so radodarni in pomagajo tistim, ki so v težavah, ampak po drugi so zelo zavistni.

Valerio Piasentier

Po mojem mnenju so Slovenci zelo mirni, pošteni in urejeni ljudje. Prepričan sem, da so delovni narod, ki zna kar hoče. Moje mnenje je, da so tudi zelo prijazni in pazijo na videz, ki ga delajo drugim. Po eni strani so zelo vesel narod, ki rad praznuje, po drugi strani pa žalosten v raznih pogojih. Menim tudi, da so neagresivni, ker dobro znajo rešiti probleme tudi na drugačen način.

Aleksej Petricig

Po mojem mnenju so Slovenci zelo delavni, pridni in disciplinirani. Po eni strani so zelo neagresivni po drugi strani pa se radi prepirajo zaradi malenkosti. Slovenci so znani po tem, da so »fovš« oziroma zavistni. To pomeni, da drugim ne privoščijo preveč. Poleg tega so zelo depresivni in se neradi odpirajo drugi osebi. Zato ima Slovenija zelo veliko samomorov. Vseeno sem prepričana, da so zelo prijazni in gostoljubni.

Elisabeth Gangl

Po mojem mnenju je vsak človek drugačen od drugega, torej ni mogoče reči, da so stereotipi pravilni. Težko je opisati ljudi, ki spadajo v eno državo, na isti način in ker mislim, da bi ne bilo prav. Toda zdi se mi, da so Slovenci zelo pazljivi in natančni, zelo skrbijo za vzgojo in za kulturo. Menim, da so precej tihi in zaprti ampak sem prepričana, da so zelo dobri delavci. Prijazni so s turisti in se mi zdijo zelo veseli, ko nekateri tujci govorijo ali skušajo govoriti slovenski jezik.

Orsola Banelli

Menim, da so Slovenci pošten narod, ker ne lažejo. Po mojem mnenju so zelo delovni, ker imajo veliko kmetij in se doma ukvarjajo veliko časa s svojim vrtom. Zdi se mi, da so nekateri mladi agresivni, ker iščejo prepir. Mislim, da so depresivni, ker če se jim nekaj grdega pripeti, mislijo, da je življenje nesmiselno. Ampak prepričana sem, da so zelo prijazni.

Tamara Fiorelli

Po mojem mnenju stereotip o Slovencih drži. Zdi se mi da so res pridni, delovni in pošteni, ampak, seveda niso vsi v Sloveniji takšni. Tako je zatoker niso vsi isti, je tudi različnosti.

Tamara Stanković

Slovenci so poznani zaradi svoje poštenosti. So tudi pridni, delavni in spoštujejo red. Zmeraj sem dobre reči slišala o Slovencih, na splošno. Mogoče so malo zavistni ampak druge dobre lastnosti, ki so bolj pomembne. Zdi se mi da niso depresivni, ker nisem nikdar slišala. O številu samomorov, sem presenečena. Po ene strani so malo prepirljivi, po drugi strani so pa ljubeznjivi do drugih.

Dominica Beltrami Mavrič

Po mojem mnenju Slovenci so zelo organizirani. Zelo pazijo na svoje okolje in spoštujejo pravila. Po eni strani so zelo disciplinirani, ampak podruzi strani se hitro užalijo. Zdi se mi da se v Sloveniji veliko pije pivo. Tudi so zelo pošteni in delavni. Moje mnenje je da, kot večino Evropejcev, mislijo in vidijo vedno kar jim manjka, ampak to se zgodi ker mogoče ne poznajo druge slabše kraje.

Martin Aguliar

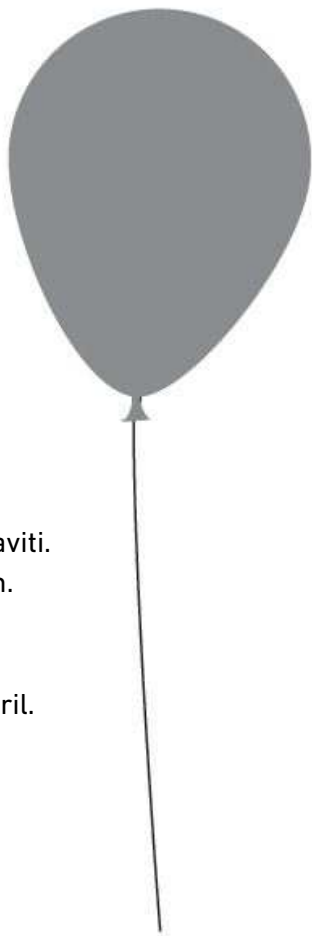
Mačka je njena najljubša žival,
Ampak doma ima tudi enega psa.
Resna ni nikoli,
Temveč se vednosmeji
In rada je v družbi.
Ne mara svojega brata,
Ampak včasih ga ima tudi rada.

Sobo vedno pospravi in
Tudi svoje stvari.
Energije ima preveč.
Fant je to čudovit,
A v šoli je tudi odličen.
Na slovenščini mu dvojina sploh ne gre.

Argentina je moja dežela.
Lepe stavbe ima,
Dnevi so sončni.
Aldana se pridno igra.
Nikoli ne pozabi
Abecednika in Slovenije.

Katerina Javoršek je
Aktivna deklica,
Rada teče,
Enako rada poje.
Riše ne prav rada
In smeje se veliko.
Na počitnicah je zdaj,
Argentine ne pogreša.

Mizo sem polomil,
Alex mi jo je pomata popraviti.
Rajši ne bi povera staršem.
Tako ne bi bil kregan
In ne bi bilo težav.
Nikoli več ne bom tega storil.

Danes se bom igrala z žogo.
Ona pa bo igrala na klavir.
Mama me bo crkljala
In pozneje bova šli na sladoled.
Nočem iti spat.
Ignacij tudi ne.
Kmalu nam bodo ukazali naj gremo v sobo.
Argentino pogrešam.

Telefon vedno nosim s sabo,
Ampak sem ga pozabila doma.
Morda pa sem ga zgubila,
A hočem poklicati prijateljice.
Rada bi šla z njimi sprehajati se,
A ne vem kje so.

Tisti dan sem šla na sprehod,
Ampak s seboj sem si vzela kopalke.
Marta me je poklicala,
Alenka tudi.
Rade bi šle se kopat v Gradež,
Ampak dežuje.

Opica pleza po gozdu.
Rada se igra z drugimi opicami,
Sonce pa tudi se igra z njim, ko
Oblaki se mikajo daleč, dokler ne najdejo
Lune, ki prinese s sabo noč,
Ampak nihče ne gre spat.

Blond lase ima.
Enkrat na leto praznuje rojstni dan.
Tudi rada riše.
Turistično šolo obiskuje.
Izven šole se rada dobiva s prijatelji.

Avti so mi všeč.
Lepa je moja hiša.
Elija je moj prijatelj.
Kokoši so zmotljive.
Sem še malo zaspan.
Enrico je drugi moj prijatelj.
Jaz živim v Italiji.

Skupina 5

Lektorica: Jasna Zupan

Alenka Isabella Bavdaž, Luka Matej Đevenica, Marija Mikaela Figueroa, Alexander Jakos, Maria Cecilija Loboda, Maja Mašić, Kenan Mešić, Nicolas Selan, Micolos Semolič, Ivo Smrdelj, Andrea Stagni, Karolina Stopar.

PROTESTIRAM PROTI ...

Jaz protestiram. Protestiram proti dežju in vetru. Proti taksijem, ki zamujajo, še posebej ko se mi mudi. Protestiram proti odpadlemu gumbu na moji najljubši majčki. Protestiram proti čakalnim vrstam in pospravljanju pa zlaganju. Proti poznemu vstajanju in preveliki vročini. Proti asistentom, ki nam ne dovolijo iti v druge sobe zvečer.

Maja Mašić

Jaz protestiram proti domači nalogi, peklenski vročini, proti ne spanju in dvojini, proti slabi hrani, proti pticam na grani, proti mrzlemu čaju in svojemu rojstnemu kraju.

Karolina Stopar

Jaz protestiram. Protestiram proti ledeni vodi. Proti mrzli zimi in vročemu poletju. Proti vroči vodi, ko sem žejen. Proti političnim problemom. Proti kopanju. Proti slabemu frizerju. Proti spanju, proti vstajanju. Protestiram proti kajenju.

Aleks Jakoš

Protestiram proti gneči na avtobusu. Proti komarju, ki me piči v sobi. Proti dežju. Proti sendviču, ki ni dober. Proti telekameram v razredu. Proti potrošenju denarja brez potrebe. Protestiram proti ubijanju živali. Proti smetem v mestu. Proti uničenju gozdov. Proti diskriminaciji žensk.

Andrea Stagni

POVEJ MI, KATERO GLASBO POSLUŠAŠ, IN POVEM TI, KDO SI

Glasba veliko vpliva na ljudi v modernem svetu. Besedila pesmi so močna orodja za prenašanje idej, ker ljudi naravno spremljajo besede v obliki pesem lažje kot v navadni, govornjeni formi. To se lahko vidi iz tega da skoraj vse svetovne religije imajo svojo glasbo. Tudi primitivni plemenski vrači pojejo in plešejo ko delajo svojo magijo. Glasba je tudi bila pomembna grškim filozofom, pa so pitagorejski filozofi študirali matematične aspekte glasbe in harmonije. Platon je rekel, da se kvaliteta družbe vidi v glasbi, ki jo ljudje poslušajo. Jaz se s tem strinjam, ker sem doživel veliko sprememb v svojem glasbenem okusu in sem opazil, da so te spremembe povezane s spremembami v mom načinu razmišljanja. Tudi, ko sem živel v Ameriki, zdelo mi se je da se različnosti v karakterju ljudi v Bosni in Ameriki manifestirajo v besedilu, ritmu in melodičnosti glasbe. Mislim da glasba ki jo oseba posluša veliko kaže o njej, tudi zato ker jo je ona izbrala in zato ker vpliva nanjo.

Luka Matej Đevenica

Jaz mislim, da ta stavek ni čisto pravilen. Ljudje poslušajo, kar čutijo. Naprimer, če sem vesela poslušam vesele pesme. Če sem pa žalostna ali nisem per volj mogoče poslušam mirne glasbe. To ne pomeni da sem vesela ali mirna punca.

Ne vsi naredijo isto. Nekateri poslušajo iste glasbe cel dan. Ampak res ne verjamem da je to mogoče, ker danes imamo veliko glasbe za izbirati. Po navadi ljudje poslušajo malo od vsega.

Mogoče tisto, kar nam reče, kdo so ljudje, je na kateremu momentu poslušajo katere glasbe, ker to nam reče kaj čutijo. Zdaj večina poslušča iste pesmi, jih slišijo po televizij ali po radiu. Ampak kar jih razlikuje je kdaj slišijo pesme. Tako da ne verjamem, da glasbe, ki poslušamo, nas definirajo kot osebe, ampak kako se počutimo in kako to pokažemo iz sedanje glasbe.

Mikaela Figueroa

Všeč mi je poslušati razne zvrsti glasbe. Bolj mi je všeč rock, a tudi malo pop. Včasih tudi poslušam reggaeton. Če bi kakšna oseba, ki je ne poznam videla pesmi, ki jih jaz poslušam, bi lahko veliko o meni zvedela, saj z glasbo osebe veliko povejo. Lahko bi zvedela, da sem ena mirna in zabavna oseba.

Niko Selan

Mislim, da glasba ni le pomemben del današnje družbe, vendar je vedno bila značajna. Skozi glasbo lahko pokažemo svoja čustva in zaradi tega drugačna glasba pomeni drugačna čustva ter je nekaterimi ljudje bolj všeč glasba, katera to za njih predstavlja. Še eden razlog zaradi katerega se glasbeni okus razlikuje je ta, da je glasba lahko hobi. Moj osebni primer za to je tisti: če katera oseba pogleda mojo plejlisto na iPodu, pomislil bo, da zelo rada imam pop glasbo; če pa je tista oseba nekdo, ki me dobro pozna, bo vedel, da imam tiste pesmi samo za pevske vaje. Torej, strinjam se s tem, da se osebe lahko sodi po njenem ali njegovem glasbenem okusu, ampak samo do določene mere.

Alenka Bavdaž

Moje ime je Cecilija Loboda in imam 17 let. Glasba je zelo važna v mojem življenju. Rada poslušam rock in malo od vse, kar se poslušča v tem času. Zelo rada pojem, že ko sem bla majhna, sem pela v otroškem zboru in zdaj pojem v drugemu. Ko bom šla nazaj v Buenos Aires, se bom učila se igrati klavirja. Z mojim sestram in brata želimo imeti skupino, da lahko pojemo im delamo našo glasbo. Ko sem doma, cev čas poslušam glasbo, včasih moja mama je huda, ker pravi, da je preglasna, ampak zdaj, ki nisem doma, vsi pravijo, da hiša je preveč tiha.

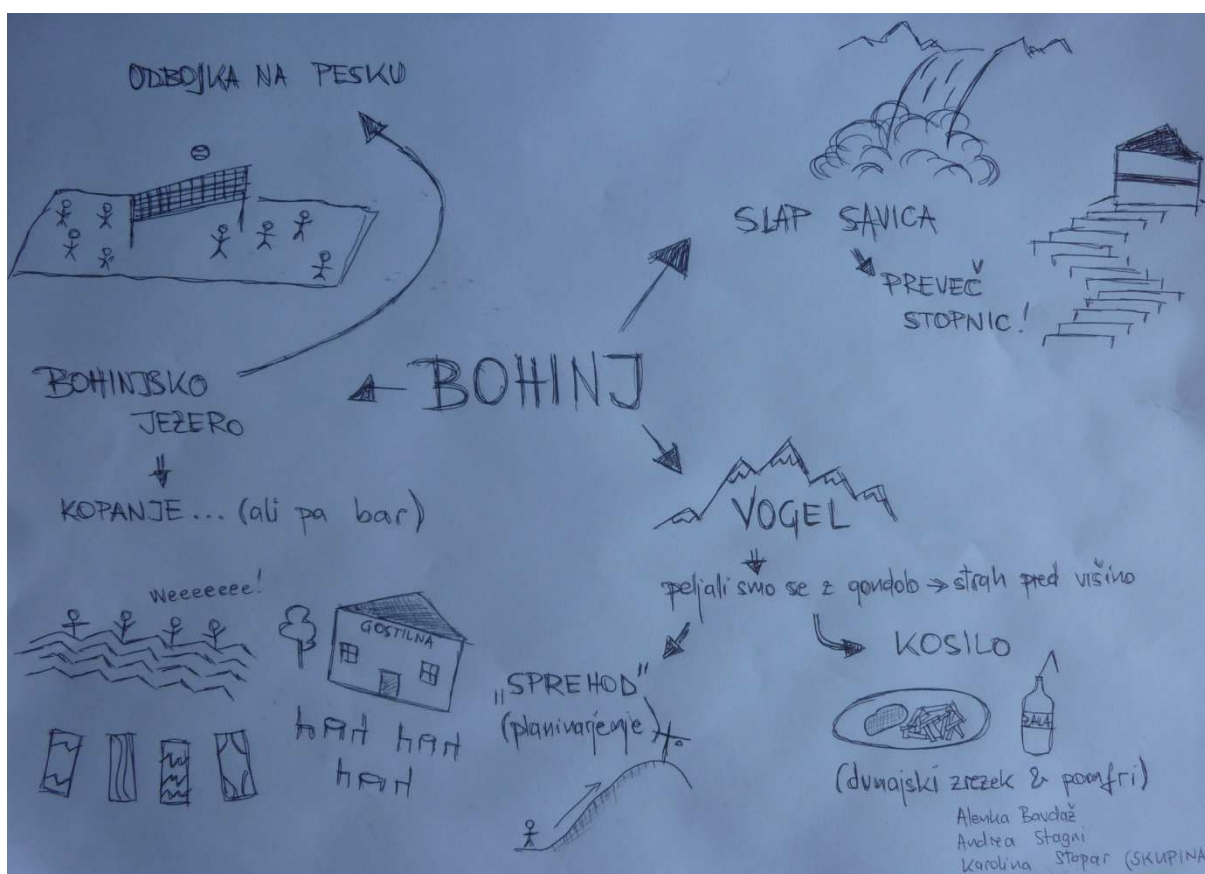
Cecilija Loboda

TUJE FILME JE TREBA SINHRONIZIRATI V SLOVENŠČINO,

1. da bi lahko Slovenci razumeli filme v svojem jeziku,
2. ker Mitja Okorn je slovenski režiser,
3. ker predstavlja državo,
4. za ljudi, ki prihajajo iz drugih držav, to pomaga za učenje jezika,
5. ker lažje privlači producente ali pa igralce v Slovenijo,
6. ker ne moremo tako hitro brati podnapisov,
7. ker slepi lahko poslušajo.

Niko Selan, Nikolas Semolič, Kenan Mešič, Ivo Smrdelj

IZLET V BOHINJ

Ivo Smrdelj.
Imam sestre.
Igram skupno.
Iščem slovenščino.
Ivo Smrdelj.

Niko Selan.
Nogomet se igram.
Ne morem smučati.
Nisem edini sin.
Niko Selan.

Nikolas Semolič.
Nima soli.
Ne spoštuje.
Nosi sandale.
Nikolas Semolič.

Skupina 6

Lektorica: Helena Nadižar

Tomás Cuny, Tarik Čenanović, Lara Gelleni, Luca Gelleni,
Ludmila Golob, Alice Gon, Tomaž Ivan Maček, Pedro Malovrh,
Ivan Alejandro Miklavc, Francesco Papais, Andrej Podržaj,
Marija Stojkowska, Javier Vásquez.

PISMA SV. NIKOLAJU

Film Pisma Sv. Nikolaju so naredili na Poljskem, režiser je Mitja Okorn.

Film je zares dober in tudi zelo zabaven. V tej zgodbi se prepletajo zgodbe več družin, v katerih starši se ne ljubijo več, v katero pa je ostal samo oče, ki pa se zaljubi znova. Potem imamo še nesramnega očeta, ki zapusti njegovo ljubico, ko je že noseča in mladega fanta, ki je prisiljen krasti, ker družina nima denarja. Imamo pa še na koncu »mlado damo«, ki zbeži iz sirotišnice in, ki pa se potem zaljubi v družino, ki jo je pripeljala do Varšave.

Vse te zgodbe se v tem filmu prepletajo v enem samem dnevu 24. 12.

Film mi je bil zelo všeč, mogoče najboljši slovenski film. Bil je zabaven, romantičen in kakšenkrat tudi akcijski. Edino stvar, ki bi jaz menjal, je naslov.

Luca Gelleni

LJUDJE

Ljudje ... Zelo podobni, zelo drugačni. Vsi imajo različne kulture, tradicije, različno izgledajo in so različno oblečeni ampak vsi so ljudje in delajo napake, vsi dihajo isti zrak, vsi mi smo pravzaprav ljudje. Nihče ni perfekten, vsak izmed nas ima nekaj, kar si želi spremeniti. Kot v tisti pesmi od avtorice Andreje Borin: Ljudje, vsi so takšni in drugačni, eni so slabe volje, drugi pa s smehom na licu, eni so v hlačah, drugi pa v krilu, eni imajo škornje, drugi pa sandale. Jaz mislim, da barva kože ni pomembna vsi smo enaki in ne sme se diskriminirati in soditi po izgledu. Včeraj, ko sem se z avtobusom peljala do dijaškega doma sem na reklami nekaj prebrala »OBLEKA NAREDI ČLOVEKA«. Ne mislim, da je tako, zato ker vsak izmed nas je poseben na svoj način in da je obleka zadnja stvar po čemer bi sodili, če je človek dober ali slab. Ni nujno da je tisti ki je bogat, dober človek in dober prijatelj. Ne sodite tako ljudje. Nobody is perfect!

Marija Stojkowska

Vsi ljudje so drugačni, ni dveh enakih, tudi dvojčki imajo nekaj različnega. Nekateri so vsak dan veseli, drugi pa žalostni. Eni imajo dolge lase in drugi kratke ali so plešasti. Nekateri se smejejo ves dan in drugi jokajo ves dan. Tudi vsi ljudje imajo različne okuse, nekaterim je všeč sladka hrana, drugim slana.

Ampak vsi imamo nekaj podobnega, vsi ljubimo, ljubimo mamo, atka, brate, punco, fanta. Vsi ljubimo, a ima vsak svoje doživetje.

Ludmila Golob

MOJE PRVO POTOVANJE Z LETALOM

Prvič, ko sem potoval z letalom sem iz Ronk šel do Rima. Zelo sem bil vesel, da lahko potujem z letalom. Na letalu sem sedel blizu okna, cel čas sem gledal čez okno, videl sem morje, zemljo, polja, gozdove in gore. Ko smo prišli v Rim, sem se počutil slabo. Nisem bruhal, ampak nisem se počutil dobro. Nikoli več se nisem počutil slabo na letalu samo prvič je bilo malo šokantno.

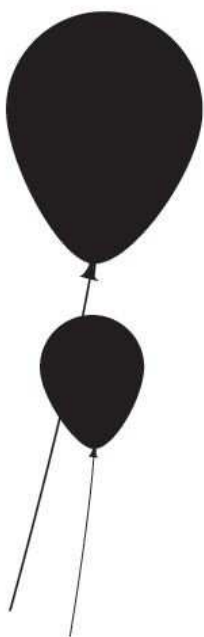
Francesco Papais

Prvič, ko sem potoval v Francijo z letalom, bil sem majhen in me je bilo zelo strah. Takoj, ko smo prišli na letališče in videl, da je vse tako veliko, vse te restavracije, trgovine, prtljaga, ljudje, sem se ustrašil. Čez okno sem pogledal in videl veliko letal, bila so ogromna.

Ko smo se usedli, stewardesa je prišla in nam govorila, kako kaj naj delamo, če pride do nesreče. Ko so končale, sem vzel list in risal. Ko smo bili v zraku, sem mislil, da bomo padli, ampak je bilo zelo lepo, morje, hribi. Zdaj ko potujem z letalom, mi je zelo všeč in se tega veselim.

Tarik Čenanović

MED TESTOM

A mi daš rešitve za drugo vprašanje?

Bom poiskala.

Cel dan sem študirala, pa nič ne vem.

Čprav premišlujem, odgovora ne znam.

Drugič se bom več učila.

Enkrat sem že rekla, a nič mi ni pomagalo.

Ful dobro, sem na eno vprašanje odgovorila.

Govori malo bolj potih.

Hvala, da si me na to spomnila.

Ivan je že oddal svoj list.

Jaz pa bom še dolgo pisala.

Koliko časa imamo še?

Luka ima uro!

Mirna tudi.

Ni res, jaz je nimam.

Odpri okno, mi je vroče!

Pa kako, če pišemo test?

Rada bi dobro pisala, ampak ne znam nič.

Seveda, saj si se igrala z računalnikom cel dan-

Šola je res dolgočasna.

Tudi jaz to mislim.

Ugotovili sva, da bova pustili šolo.

Vsi jo bomo, če bo šlo tako naprej.

Zelo sem utrujena, test bom kar oddala.

Živela bom na Ibizi.

Lara Gelleni, Ludmila Golob

MED KONCERTOM

Ali me kaj slišiš?

Bova se potem pogovarjala!

Celo leto sem pričakoval ta koncert.

Če si pričakoval koncert eno leto, boš lahko še čakal dve minuti, da ti povem.

Dej no, povej.

Em, em.

Fajn, a si to moral povedati?

Glavno stvar sem pozabil.

Huda stvar?

In ne bi mi lahko pokazal z rokami?

Ja, seveda, zdaj se spomnim

Kaj veš, kje je stranišče?

Luka, zakaj me ne pustiš poslušati koncerta?

Me lahko prosim pripelješ do stranišča?

Ne.

Oh, prosim dej.

Prav moram iti, če ne bo tle nastalo jezero.

Res? Potem pa pojdiva.

Stranišče je tam, ampak je preveč daleč, zamudila bova koncert.

Še enkrat me vprašaj, pa ne bom več govoril s teboj.

Te lepo prosim (30 min kasneje).

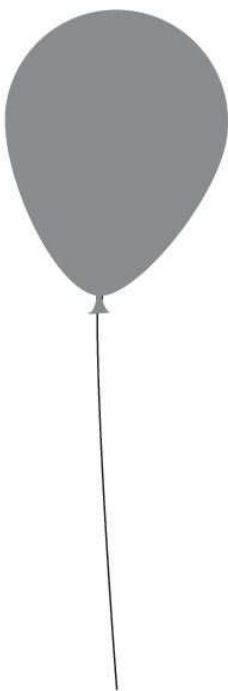
Uh, končal se je koncert in nismo še pred straniščem.

V domu te bom ubil.

Zares?

Živel ne boš več.

Luca Gelleni, Tomaž Ivan Maček:

V TRGOVINI

Ali si videla kakšno bluzo v tisti trgovini?

Bluze nisem videla, videla sem pa pisano obleko.

Clothes, to je po slovensko obleka?

Čeprav to ni obleka, obleka se po angleško reče...

Dress!

Elegantno obleko rabim za rojstni dan.

Fantastično, gremo po nakupih.

Glej, tam je popust!

Hitro, preden preveč ljudi pride notri.

In vzamejo vsa oblačila.

Ja, seveda.

Koliko denarja imaš s seboj?

Lepo vprašanje, okoli 30 evrov.

Mislim, da je premalo. Moram na banko.

Nima smisla, vsaj ne bom veliko kupila.

Številka je pa M, rabiš manjšo?

Tista je v redu. Grem v garderobo.

Ura je že 5. Poskusi jo in greva, drugače bova zamudili.

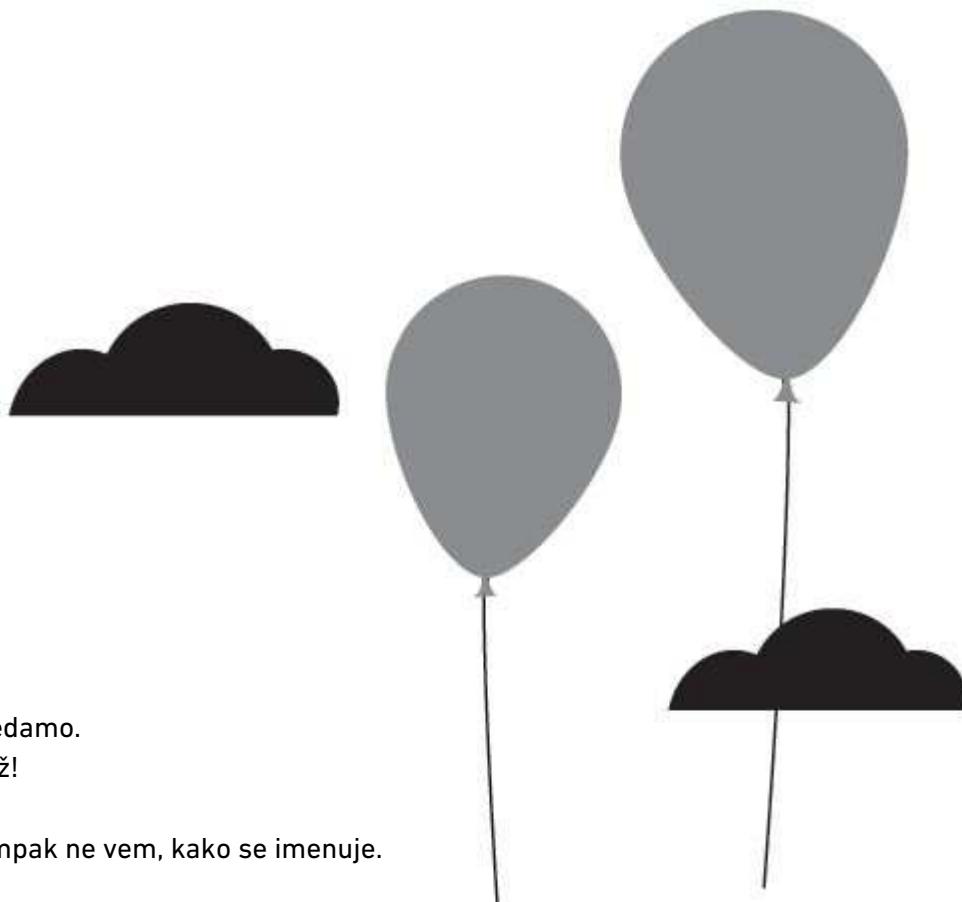
V redu.

Zdaj pa moram na trening. Vidimo se jutri na rojstnem dnevu!

Živijo! Marija Stojkowska, Alice Gon:

V KINU

Ali se ti zdi zanimiv film?
Bi rajši umrl.
Cigarete si prinesel?
Čevapčiče sem prinesel.
Dej mi enega!
Fino.
Ga boš zdaj pojedel?
Hočem ga po filmu.
In če ga zdaj poješ?
Ja sem zelo lačen, hvala.
Kako se imenuje ta film?
Ledena doba 3!
Mislim, da je Ledena doba 4.
Ne vem, morda.
O, škoda, da ne vemo kaj gledamo.
Poglej, tam spredaj je Tomaž!
Res, pa ni sam.
Seveda, prišel je s punco, ampak ne vem, kako se imenuje.
Štefka.
Ti je všeč?
Ugani!
Vem, da ja.
Zelo si v zmoti.
Že vem, hecam se.

Andrej Podržaj, Ivan Alejandro Miklavc:

LJUDJE, LJUDJE, LJUDJE ...

Osebno mislim, da na svetu smo vsi drugačni. Vsak ima nekaj posebnega, drugačnega. Na primer, vsak ima svoj okus za hrano, način oblačenja, glasbo in mnogo drugih stvari. Vsak ima tudi različen značaj. Nekateri so zelo pogumni, drugi pa strahopetni, nekateri uživajo na raznih zabavah, drugi pa v branju, nekateri so radi v družbi, drugi pa so bolj samotni. Najpomembnejše pa je, da vsi mislimo na drugačen način. Misli oseb okoli nas se nam ne zdijo vedno pravilne. Prav zato veliko ljudi skuša biti, se obnaša ali celo skuša misliti kot kdo drug, ki je morda bolj všeč ostalim, samo da bi bil priljubljen kakor on/ona. Resnica je, da na celem svetu ni dveh podobnih – enakih oseb, in je prav, da je tako. Če bi bili vsi enaki, bi bil svet zares dolgočasen kraj.

Lara Gelleni

MED ODMOROM

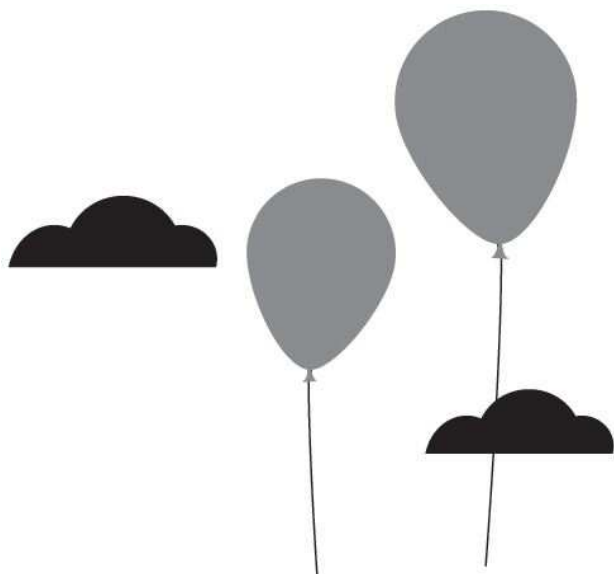
A boš šel nazaj k pouku, ko se bo končal odmor?
Bom že! Kaj pa to cveti?
Cvetijo rožice. In kaj se je zgodilo?
Čebele pohitijo. Kaj pa delajo?
Dajo med. S čim delajo med?
Elektronske mašine.
Fino. Inteligentne te čebele!
Gospod, a ste res pijan?
Hvala bogu nisem.
In kako se počutite, vas boli glava?
Ja in še trebuh me boli, upam da bom lahko nazaj prišel v razred.
Kam boš po odmoru šel?
Lekarno bom šel.
Mmm, se ti ne zdi, da bi moral nazaj v razred?
Ne, zakaj pa?
Opozorila naju je sošolka.
Potem pa bom šel nazaj!
Res?
Seveda.
Še z dobro voljo
To je pa res dobro.
Ups, je že zvonilo.
V razred moramo hiteti.
Zakaj, kaj čakaš Tomaž?
Že grem. Počakaj!

Tomás Cuny, Javier Vászquez

MED POUKOM

Ali mi lahko odgovoriš?
Bom počakal, da drugi odgovorijo.
Cincaš.
Čokolado pa kavo čakaš?
Dej no, pohiti!
Enega pravega odgovora nimam!
Fantazijo moraš uporabljati!
Glej, danes nimam potrpljenja. Zgani se!
Hej, ne sitnari.
Igranje s telefonom je prepovedano, Matej!
Jokal bom, če mi ga boš zaplenil.
Klical bom tvojo mamo!
Lahek odgovor je bil.
Mate pijejo Argentinci, zelo lahko je bilo.
Nezadostno.
Oooh!
Prosim, usedi se.
Res, ampak ne moti pouka.
Sigurno, stari neumen profesor.
Šel boš k ravnatelju.
Tja ne bom nikoli šel!
Ubogaj me!
Veš, da boš dobil kazen.
Zelo se je bojim!
Žal mi je.

Francesco Papais, Pedro Malovrh

Skupina 7

Lektorica: Zorka Herman

Sofia Dražibner, Maria Cecilia Grohar, Jan Krone, Tim Krone, Valeria Mele, Sofia Inés Novak, Selena Rakijaš, Tatiana Verónica Rant, Paula María Skubic, Natascha Šumnik, Andrés Vombergar, Nicolás Daniel Žagar.

ČE BI BIL/-A ...

Če bi bil nogometaš, bi bil Messi, zato,
ker je Argentinec in najboljši na svetu.
Andrej Vomberar

Če bi bila stvar, bi bila ura, ker kaže
koliko minut manjka za pavzo.
Cecilia Grohar

Če bi bil papir bi rad bil pismo ker bi
potoval po svetu.
Jan Krone

Če bi bila roža, bi bila zvonček, ker je
prva roža v letu ki zraste.
Natascha Šumnik

Če bi bil stavba, bi bil obelisk, ker je na
sredi Buenos Airesa in je najlepša
stavba v Argentini.
Niko Žagar

Če bi bila avto, bi bila najraje Smart, ker
so mi zelo všeč, so majhni in zaradi to
se lahko parkirajo v različnih krajih.
Paula Skubic

Če bi bila kamen bi bila diamant ker je
močen in eleganten.
Selena Rakijaš

Če bi bila država, bi bila Argentina, ker
je zelo dolga in ima plaže in gore.
Sofia Drajzibner

Če bi bila žival, bi bila medved, ker rada
spim ko je mraz.
Tatiana Rant

Če bi bil kamen, bi bil vulkanski kamen
ker zdrži celo najvišje temperature. Jaz
se tudi ne vdam tako zlahka.
Tim Krone

Če bi bila država, bi rada bila Slovenija
ker je mirna, raznovrstna in v njej živijo
prijazni ljudje.
Valeria Mele

Če bi bila jed, bi bila kruh, ker je mehek.
Zofija Novak

LJUBLJANA

Ljubljana je prestolnica Slovenije.

Reka Ljubljanica, ki je imenovana po Ljubljani, teče skozi Ljubljano in se izliva v Savo.

Največji park v Ljubljani je Tivoli.

Tromostovje je zgrajeno čez Ljubljanico.

Kip Franceta Prešerna stoji v Ljubljani.

Robbov vodnjak je pred mestno hišo.

Župan Ljubljane se imenuje Zoran.

Ena cesta v Ljubljani se imenuje Pod tržnico.

Tim Krone

Danes smo obiskali najvažnejše turistične točke v Ljubljani.

Obiskal sem frančiškansko cerkev.

Ljubljanski zmaj je manjši kot sem pričakoval.

Ljubljana je zelo zanimivo mesto, v kateri se boš zabaval.

V novem trgu bomo nastopili.

Tromostovje je najlepši most v Sloveniji.

Pošta je zelo velika in stara stavba.

Poznali smo kraj v katerem , pred 2000 let, se je ustanovila Emona.

Obiskali smo hišo, v kateri je živel Primož Trubar.

Pri Prešernovem spomeniku smo se slikali.

Niko Žagar

MOJ ŠPORT

Plavanje

Plavanje je individualni šport. Za plavanje potrebujemo kopalke, plavalno kapo in plavalne očale. Imamo različne tipe plavanja: hrbtno, kravl, prsno ... V naši deželi imamo enega zelo dobrega plavalca Milorada Čavića in tudi eno punco Nado Higl, ki je dobila zlato medaljo na svetovnem prvenstvu. To je en zelo lep in zanimiv šport. Ukvarjala sem se s plavanjem, ko sem bila majhna in mi je bilo zelo všeč.

Selena Rakijaš

Ples

Zelo rada plešem, ker mi je všeč. Začela sem plesati, ko sem bila stara štiri leta. Začela sem, ker je moja starejša sestra tudi plesala in je rekla, da je zelo zabavno. Plešem balet in hip hop in imam dvakrat na teden trening. V moji skupini je dvanajst plesalk, vse plešemo deset let. Trening je zelo utrudljiv in potrebujem veliko vode in ne jem veliko pred treningom. Za ples potrebujem majico, legice in plesne čevlje. Če imam nastop, potrebujem lepo obleko, moram imeti lepe lase in moram biti našminkana.

Natascha Šumnik

P repričljiva
A rgentinka
M **U** zika
Hva **L** ežna
Smešn **A**

S ladkanje
M **E** dicina
L jubezen
V **E** sela
N arava
Gl **A** sba

S mučanje
Šp **O** rt
F acebook
Pr **I** jatelj
A rgentina

T ekmovanje
A rgentina
Ko **T** alkanje
Pr **I** jazna
Hv **A** ležna
N eurejena
Ml **A** da

V isoka
A rgentinka
S **L** ovenka
E nkratna
R ahločutna
Pr **I** jazna
Ml **A** da

A rgentinec
N oget
D ober
P **R** ijazen
N **E** urejen
J ezen

C ordoba
E lektronika
Prijatelj **C** e
Pr **I** dna
L jubezniva
Računaln **I** k
Družin **A**

N oget
A vstrija – tam živim
T iho
A vto - Škoda
S estri – Katharina in Viktoria
C vet – redeče rože
H iša – imamo veliko hišo
A merika – tja bi rada šla

Z animiva
Sl **O** venka
F ajna
V **I** soka
L **J** ubezniva
Lep **A**

N oget
I zumljiv
K rasen
O dbojkar
L ačen
A rgentinec
J edrnat

ŽIVALSKÉ ZGODBE

Zebra v modnem salonu

Enega lepega dne se je zebra sprehodila po mestu. Menila je, da bo šla v modni salon si spremeniti barvo svoje dlake. Po obisku modnega salona je izgubila svoje črne črte in je bila kot šahovnica. Odpravila se je nazaj domov. Veselila se je nove barve svoje dlake, s ko jo je zagledala njena družina, so vsi bežali. Zebra še danes ne ve, zakaj ne marajo njenega novega stila.

Zofija in Tim

Novi lev

En lev je bil v živalskem vrtu in se je gledal v ogledalu. Njegova frizura mu ni bila všeč, zato je zbežal, šel v mesto in poiskal frizerja. Ko ga je našel, je vprašal, če mu lahko naredijo frizuro. Ker je bil dober lev, so se strinjali. Prosil je, če mu lahko zvežejo lase z 2 mašnami, da bo lep. Ko so končali, je bil zadovoljen in srečen, zato se je vrnil v živalski vrt.

Selena in Tatiana

Nesramni mož

Neki fant je mirno risal ob jezeru ter občudoval naravo in neko račko. Od daleč je videl prihajanje avta. Ta se je na drugi strani jezera ustavil ter iz njega je stopil možki, ki je vzel svoje smeti in jih vrgel v jezero. S tem je pregnal lepo račko. Fant je to videl in se močno ujezil. Namesto račke je narisal številko avta in jo nesel policistu.

Jan in Valeria

Kje so tiste gate,
ki sem jih včasih imel?
Zdaj pa po morju plavajo
in nihče jih ni videl.

Bom nove gate kupil,
in če jih ne najdem,
bom naredil nove gate,
kot sem jih včasih imel.
Niko Žaga

Lačen kozel

Kozel je mirno spal pod drevesom. Naenkrat mu je padlo rdeče jabolko na glavo in se je zbudil. Rad jo je pojedel in si je želel še eno. Opazil je, da je več jabolk na drevesu, zato je z rogovi močno udaril v drevo. A ni padlo nobeno jabolko, samo listje. Postal je žalosten.

Andrej Vombergar in Paula Skubic

Indijanski petelin

Nekoč je bil petelin na obisku v muzeju. Gledal je različne slike, ko je naenkrat videl neko risbo indijanca, se je začudil. Odstranil si je rep in ga dal na glavo, kot je tako imel indijanec. Ko je prišel domov, kjer so bili njegovi sinovi, jih je ustrašil in so zbežali. Na koncu je ugotovil, da so indijanci lepi, a petelin mora imeti rep.

Cecilia in Sofija

Kje so tiste čebele,
ki so včasih letele,
zdaj pa so odletele
in nikjer jih več ni.

Zofija Novak

Skupina 8

Lektorica: Alenka Ličen

Nola Cvetković, Dino Čenanović, Tomás Martín Erjavec,
Cecilia Fedel, María Clara Kočar, Dora Mališ, Camila
Andrea Mehle, Martina Laura Miklič, Liza Rinkema, Camila
Belén Salcedo, Maria Sofia Hernandez Smersu, Amalia
Stulin.

Kako bova naučili hobotnico plesati?

Bova vzeli hobotnico iz morja in jo povabili na veselico. Poiskali bova veselo glasbo in začeli plesat. Poiskali bova hobotnico in jo povabili naj z nama pleše. Vse skupaj se bomo zabavale in uživale lep trenutek.

Kamila Mehle in Martina Miklič

Kako bova udomačili ljubljanskega zmaja?

Bova privabili ljubljanskega zmaja k nam s kockami sladkorja, torej ga bova pripeljali domov in ga bova prepričali, da je bolje živeti z nami kot živeti sam. Ga bova tudi naučili, da res uboga.

Amalia Stulin in Dora Mališ

Sestavine za tečaj slovenščine

- 3 kilogrami papirja,
 - ogromno peres,
 - en liter pameti,
- neskončno dobre volje,
 - veliko potrpljenja,
 - ena učiteljica,
- veliko skoncentriranih učencev.

Vzamemo 3 kilograme papirja, 1 liter pameti in ogromno peres. Dodamo še eno učiteljico in veliko skoncentriranih učencev. Zmešamo vse z veliko potrpljenja in neskončno dobre volje.

Kami, Dora, Ani, Klari, Sofi

Moja pokrajina je Gelderland. Glavno mesto Gelderlanda je Arnhem, kjer jaz živim. Gelderland ima velik naravni park, ki se imenuje »de Veluwe«, kjer se lahko sprehajaš, kolesariš in vidiš veliko različnih rastlin. Veliko je živali in rastlin, ki so zaščitene. Skozi Gelderland teče reka Ren, po nizozemsko »de Ryn«. Zraven Arnhema imaš še druga velika mesta v Gelderlandu, na primer Nymegen, Apeldoorn in Harderwyh.

Liza Rinkema

Recept za najboljšo poletno šolo

Sestavine:

- 20 svežih lektorjev oziroma lektorice,
- 1000 m² lepega prebivalnega prostora,
- 3000 kg dobre hrane (50 % sladoleda),
- 1500 litrov dobre volje,
- 450 kg sonca (in ščepec vetra),
- 1 milijardo litrov zabave,
- 500 prijaznih dijakov,
- 14 zanimivih aktivnosti,
- 14 ur zabavnega pouka.

Pribor: mikser, pečica in velika posoda.

Navodilo: Vse skupaj zmešate z mikserjem, daste v pečico eno minuto na 1000° C in potem še 48 ur v hladilnik.

Dino, Cecilia F., Tomaž, Nola, Sofia H. in Liza

Trst je veliko mesto. Ima morje, zato se lahko kopamo, lahko tudi srfamo in jadramo. Lahko tudi si ogledamo zgodovinske ostanke. Lahko gremo v gledališče Rossetti, v katerem vsak večer je kaka predstava. Lahko gremo v tipične gostilne imenovane tudi osmice, kjer lahko jemo kraški pršut in kraški teran (vino).

Cecilia Fedel

Kako bova ustavili dež?

Medve bova naredili ritual. Bova plesali in peli indijansko pesem, pa če to ne gre, bova odprli veliko dežnikov.

Kami in Klara

Kako bova naučili papigo dvojino?

Blizu papige bi postavili diktafon, ki bi ponavljal vse sklone. Če to ne bo delovalo, bomo ji dali posebne gorske sadeže za pojest, ker naj bi delovalo tako, da se naučiš dvojino. Če to tudi ne bo delovalo, bova papigo poslali v Mladinsko poletno šolo, ker tam se bo sigurno naučila dvojino.

Cecilia in Liza

Kako bova naučila mačke, pse in papige, da bi skupaj peli?

Bova mačko božala, tako da bo predla. Tudi bova nagajala psu, tako da bo lajal, in bova papigi pela pesmi, tako da jih bo ponovila.

Tomaž Erjavec in Zofija Hernandez

Kako se bova naučila priklicati sneg?

Bova se naučila pesem za sneg.

Dino Čenanović in Nola Cvetković

Skupina 9

Lektorica: Katja Kralj

Thomas Cavallo, Verena Kristof, Anna-Maria Kuchler,
Miriam Padar, Alessia Peressoni, Daniel Pregelj, Stefano
Tomasetig, Elisabetta Trossolo, Matteo Venturini, Tereza
Zetko.

POČITNICE

Mislím, da moje najboljše počitnice so bile lani, ko smo bili s šolo v Italiji. Smo šli en teden na zahod Italije. Prvi dan smo šli na obalo pri Genovi in obiskali oceanografski muzej. Smo šli na avtobus in šli k poševnemu stolpu. Drugi dan smo si ogledali Kolosej, v Rim in s prijatelji smo se izgubili tam. Tretji dan smo bili 3 dni v Napoliju na morju in ogledali smo si mesto in zadnji dan smo šli nazaj v Rim in smo se vrnili v Francijo 10 ur z avtobus, hvala profesorji!!!

Thomas Cavallo

Od vseh počitnic, kjer sem bila, moj izlet do Jamajke je med najbolj lepimi potovanji v moji preteklosti. Živa in zabavna nas je Jamajka privabila in sprejela od začetka s svojo ekscentrično in nenavadno kulturo, v katero smo se zaljubili. Spali smo v hotelu blizu Očas Riosa, enega turističnega mesta na Jamajki in čez dan smo se ukvarjali z različnimi dejavnostmi v mestu. En dan smo tudi šli obiskat hišo od Boba Marleya, kjer smo boljše spoznali jamajške navade in tudi videli pogreb Boba Marleya. Najbolj všeč mi je bila hrana na Jamajki pa njena bližina do morja. Ta izlet mi je res bil lep in nikoli ne bom pozabila stvari, ki sem jih naredila v tem času.

Tereza Zetko

MOJE NAJLEPŠE POČITNICE

Moje najlepše počitnice so bile v Angliji. Tja sem šla s šolo, en teden. Živelá sem pri družini, blizu morja. Zjutraj smo imeli pouk angleščine in popoldne delavnice. Bilo je zelo lepo.

Alessia Peressoni

Svoje najlepše počitnice sem preživela v Italiji v Caorle. Cel dan sem bila na plaži in se kopala v morju. Tu sem bila s svojo družino. Popoldne smo imeli program, ki nam ga je pripravil hotel. Imeli smo tekmovanje v sestavljanju peščenih gradov. To je bilo zelo zabavno.

Verena Kristof

Svoje najboljše počitnice sem jih preživela v Ljubljani dve leti nazaj. Prišli smo iz Kanalske doline, iz Benečije, iz Gorice in iz Trsta. Dva tedna sta bila zelo zabavna ker sem spoznala Alice, ki je ena od mojih najboljših prijateljic. Ona je stara 17 let in je iz Trsta in med letom se slišiva in se vidiva skoraj vedno. S skupino slovenskega jezika smo šli veslat, pohajati, pet, smo se zelo zelo zabavali, sem spoznala druge osebe iz celega sveta. Zadnji dan je bilo žalostno, ker smo se vsi poslavljali in šli domov.

Elisabetta Trossolo

Moje najslabše počitnice sem jih preživel v Lignano. Me je bolela glava in sem se udaril v bazenu. Sem bil skoraj cel dan v sobi in potem sem šel k zdravniku. Mi je rekel, da ne smem iti več v bazen in da moram biti cel dan v sobi. V sobi sem gledal televizijo ves dan. Bil sem zelo utrujen in imel tudi vročino. Peti dan nisem imel več nič in sem moral počakati še en dan, da bi šel v bazen. Drugi dan sem šel v bazen in sem bil zelo vesel. Te počitnice so začele grdo in se končale zelo dobro.

Matteo Venturini

Na zadnjih počitnicah sem bil v Claromecu. Zelo mi je bilo všeč, ker na obali ni bilo toliko ljudi in se je lahko prišlo z avtom do obale. Tam sem se vozil z Jeepom veliko ur na dan. V morju sem bil veliko časa saj smo najeli eno hišo dva koraka od morja. V Claromecu sem bil z mojo družino, z družino od moje tete in z mojim stricem z zaročenko. Zelo smo se zabavali. Šli smo na svetilnik. Od tam se je videlo zelo daleč. Eno noč smo na pesku pripravili drva in si naredili kres. Smešno je bilo, kako smo ga težko prižgali, saj so drva bila malo mokra. Te počitnice so bile ene od najboljših.

Daniel Pregelj

ZELENA

Trava
Drevesa
Želva
Kivi
Grozdje

Tereza

ZELENA BARVA

zelena zraste trava,
zelena so drevesa,
zelene se jejo kivi,
zelene so želve,
zelena kot grozdje,
tako zraste življenje.

RDEČA

Sovjetska
Majca od nogometne nacionalne ekipe od Španije
Ferrari
Kri
Srce

Stefano

RDEČA BARVA

Rdeča je barva od Ferrarija
Kri je rdeča
Rdeča je tudi barva od majce nogometne državne ekipe od Španije
Sovjetska zastava je bila rdeča
Srce je rdečo zaradi kri

ČRNA

Noč
Računalnik
Torba
Mobitel
Čevlje
Svinčnik
Žoga
Obleke

Elisabetta

ČRNI STARI

Črna je torba
Obleke so črne
Črna kot žoga
Črne so čevlje
Črne kot noč
Vse je črno, ☺

ZELENA

sladoled
drevesa
obleki
stoli
trava
Ljubljana
peresnica
Hlače.

ZELENA KOT SLOVENIJA

zelena kot Ljubljana
zelen je sladoled
zelena je trava
zelene so obleke

Kdor ne skače, ni Slovec

RDEČA

Ferrari
Ducati
Kri
Ogenj
Lak za nohte

Matteo

IŠČEM INSPIRACIJO

Rdeča je Ferrari
Rdeča je streha
Rdeč kot kri
Rdeč kot ogenj
Rdeča je lak za nohte

Rdeča je lepa barva

RJAVO

zemlja
liste
jesen
deblo
blato
kakao
orehe
srna

Verena Kristof

ODKUPNINA

Rjava kot zemlja.
Kot rjavi listi.
Rjava riše jesen.
Rjava deblo leži.
Rjava blato pokrije vse.
Zima prihaja ostalo ni več, zdaj je
konec dokler se naslednji ne začne.

ZELENO

drevo
obleka
žaba
trava
zelenjava

Alessia

MLADA ŽABA

Zelena je trava
Zelena je žaba
Zelena obleko sem umazala
Zelenjavo sem umila
Videla sem zeleno žabo, blizu drevesa
In mi je rekla: »Živijo!«

MODRO

nebo
jezero
morje
kapa
zobna pasta

Anna K.

MIZERNA PESEM

modro je nebo
modro kot jezero
modro je morje
modro barvana kapa
modro kot zobna pasta
Če bi bilo modro črno, bi bil svet zelo dolgočasen.

RDEČA

kri
obleka
peresnica
pero
nogavice

Danijel Pregelj

BREZ SMISLA

Je rdeča kot kri
Rdeča je obleka od Tereze
Rdeča barva je pri peresnici
Rdeče imam pero
Rdeče nogavice kot jih ima Ana

Nimam pojma kaj bi še lahko napisal z rdečo barvo.

10. skupina

Lektorica: Tina Jugovič

Ivan Kadunc, Danica Kodela, Ivan Kovač, Nikolina Kovačević, Luka Maletin, Vuk Maletin, Ivana Pavlović, Filip Popović, Dajana Ratajc, Dajana Sredić, Martin Šoti, Dejan Temov, Andrea Todorova.

10. skupina je bila ves čas zelo ustvarjalna. Nova doživetja, znanje, prijateljstva in morda celo simpatije so nam dali navdih za haiku, japonsko pesniško obliko. In kaj smo spesnili?

HAIKU

Vedno in povsod pod mojimi koraki njeno je ime	Tišina nasmeh neznanca odprto srce	Odprto okno vsak popije pijačo in moje srce
Ivan Kadunc		
pomlad, poletje, jesen, zima isto vsako leto	modri oblaki siva cesta diham	počutim se dobro počutim se fine danes bo zelo lep dan
Danica Kodela		
Ostri planinski vrhovi Tvoje solze kot reke Jaz sem snežni zamet	Dežne kaplje na površini plovem in diham praznina	Ohlapne in brezkončne deponije Okusna neodločnost smeti Še vedno sem sam
Ivan Kovač		

Vreme teče
voda teče
in mi stojimo.

Sneženi mož stoji na soncu
uživa,
a se topi.

Modro nebo
igra metulja
svet je lep.

Nikolina Kovačević

vroče poletje
Jadransko morje
Pravi raj

Živi življenje
Kot da je
Vsak dan zadnji

Življenje tvorijo
Majhne stvari
Življenje je lepo

Luka Maletin

če imaš vse, si srečen
če nimaš nič,
zakaj si srečen

pojem pesem
ne znam besedila
21. stoletje v dveh verzih

škripa pod
ljubezen na vidiku
uteha

Vuk Maletin

mažem kruh
počutim se sladko
danes bo sončen dan

sonce je zeleno
trava je rumena
lačna sem

lepa ženska
lahko naredi vse

Ivana Pavlović

Ivan Kovač

drhtijo repi
okoli kosa kruha
vrabci na snegu

učenci se pogovarjajo
nič ne vedo
slabe ocene

vsi smo ljudje
a malokdo
je človek

Filip Popović

čas nese vse
zato ne bodi
žalosten

dober zajtrk je
boljši od
dobre večerje

ljubezen v vetru
ko piha čez
celo zimo

Dajana Ratajč

imam 300 prijateljev
vsak se spomne mojega rojstnega dneva
facebook

45 točk
od 100 točk
1

v puščavi
brez pijače
nič hudega

Martin Šoti

Debele punce, suhe princese
nogometiši, rokerji,
kavarna in jaz.

Glasba, kava,
močna cigareta
svoboda.

Nekatere osebe nas
naredijo posebne,
jaz sem srečna!

Dajana Sredić

Prišla zima
prišla pomlad
jaz spet brez punce

Sedim na tečaju
ne morem več
ti si mi všeč

Želim spati
domača naloga mi ne dovoli
moram napisati haiku

Dejan Temov

Mama in oče
zaprta vrata
grem skozi okno

Sem pred zrcalom
in smešen obraz vidim
to sem pa res jaz

Pogovarjam se
zamišljen prijatelj
sem zaljubljena

Andrea Todorova

Skupina 11

Lektorica: Tanja Kotnik

Toni Ančevski, Viktor Ančevski, Milana Djukić, Gina Ursula
Juričev Barbin, Marija Rop, Alojz Rop, Martin Smilevski.

MALI OGLASI

Živjo,

jaz sem Mike Tyson. Star sem 33 let. Prihajam iz Kalifornije. Sem boksar. Nimam las. Imam zelene oči, visok sem 195 cm in težek 88 kg in imam športno postavo. Veliko časa posvetim študiju. Čez leto berem knjigo, rad poslušam narodno glasbo, ampak moja najljubša skupina je Orlek.

Sem optimist, iskren, zabaven. Po horoskopu sem devica. V prostem času grizem ušesa.

Si stara med 27-29 let in bi me želela spoznati? Pokliči me!

Šifra: Šifra

Toni Ančevski

Živijo,

ime mi je Alya in sem znana slovenska pevka v Sloveniji. Stara sem 23 let in prihajam iz Ljubljane. Imam rjave lase, ampak jih barvam na zeleno. Nisem zelo visoka 😊

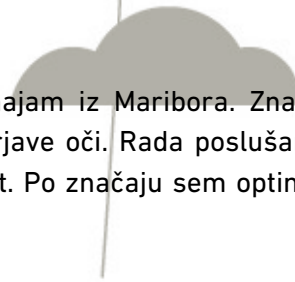
Imam veliko prostega časa, ker nič ne delam in ne študiram. Rada poslušam sebe, moja najljubša pevka sem si jaz. Igram na kitaro in klavir. Sem zelo zabavna in imam rada mačke.

Če bi želel, da greš z mano na vsak moj koncert in si star med 23-25 let in bi me želel spoznati, mi prosim napiši e-pošto.

P.S. Po horoskopu sem bik.

Šifra: Konj

Marija Rop

Ime mi je Angelina Jolie, stara sem 30 let in prihajam iz Maribora. Znana sem igralka in režiserka. Visoka sem 176 cm. Imam rjave lase in rjave oči. Rada poslušam klasično glasbo, moj najljubši skladatelj je Wolfgang Amadeus Mozart. Po značaju sem optimistična, iskrena in malo trmasta. Po horoskopu sem kozorog.

Iščem sorodno dušo.

Če imaš rad živali, morje in bungee-jumping, si star med 27 in 34 let in bi me želel spoznati, napiši sporočilo ali e-pošto.

Šifra: zelo znana

Gina Ursula Juričev Barbin

Ime mi je Monica Belucci, stara sem 35 let in prihajam iz Verone. Sem igralka in imam črne lase, črne oči ... Visoka sem 170 cm. Zelo sem iskrena, optimistična, družabna ...

V prostem času kolesarim, preživljam s prijatelji in družino. Rada poslušam jazz glasbo.

Iščem sorodno dušo in če imaš rad dobro jazz glasbo, si star med 33 in 38 let in želiš spoznati ljubezen, napiši sporočilo ali e-pošto.

Šifra: Močna ženska

Milana Đukić

Ime mi je Christiano Ronaldo. Star sem 26 let. Sem nogometaš. Prihajam iz Lisbone. Imam črne oči in kratke črne lase. Visok sem 185 cm. Po značaju sem optimist, ljubeč, iskren, zabaven. Rad poslušam narodnjake. Po horoskopu sem bik. Če imaš rada nogometaše, si stara med 13 in 18 let in bi me želela spoznati. Pokliči me! ☺

Šifra: Dober nogometaš

Viktor Ančevski

Jaz sem Peter Cech, imam 37 let in prihajam iz Makedonije. Sem golman 18 let, imam modre oči, rdeče lase in sem visok.

Poslušam narodno glasbo. Po horoskopu sem bik. Rad imam konje, hodim na koncert. Po značaju sem zabaven, dober nogometaš. Želim si lepo punco, visoko, zabavno punco.

Šifra: Cimos Koper

Martin Smilevski

KAJ BI VPRAŠALA KONJA, ČE BI ZNAL ODGOVORITI?

1. Kako se počutiš, ko me nosiš na hrbtu?
2. A se konji ogovarjate?
3. Zakaj imaš tako rad korenje?
4. Zakaj spiš na nogah?
5. A imate konji svoj horoskop narejen iz različnih ljudi?

Gina Ursula Juričev Barbin

MOJA NAJLJUBŠA GLASBENA SKUPINA

Pankrti so moja najljubša slovenska glasbena skupina. Oni so punk rock skupina iz Ljubljane. Nastali so 1977, razpadli pa leta 1987. Združili so se spet leta 2007. Imajo 10 albumov in znani so zaradi provokativnih in političnih besedil. Jaz igram kitaro in Pankrti so ena od mojih inspiracij.

Alojz Rop

Jaz sem Milana Đukić, prihajam iz Bosne, Prijedora. Stara sem 16 let. V nedeljo sem prišla v Ljubljano v dom in se razpakirala.

To mi je prvič, da sem v Ljubljani in mladinski poletni šoli. Zelo mi je dobro in obiskujem veliko mest, ki sem jih hotela obiskati že prej. Videla sem veliko kulturnih spomenikov in naravnih znamenitosti Slovenije.

Začela sem z učenjem slovenščine zaradi tega, ker hočem študirati tukaj. Spoznala sem veliko prijateljev iz celega sveta.

Slovenija mi je zelo všeč in upam, da jo bom obiskala spet.

Milana Đukić

Rad imam nogomet, zato ker je moj najljubši šport, ker je najbolj gledan šport na svetu. Moji najljubši nogometaš je Lionel Messi, zato ker igra v Barceloni (moj najljubši nogometni klub) in zato ker je najboljši nogometaš na svetu.

Jaz tudi treniram nogomet vsak dan. Treniram za nogometni klub Cementarnica 55 iz Skopja.

Viktor Ančevski

Skupina 12

Lektorica: Ana Brejc

Emma Gruden, Sarah Maria Jarnig, Claudia Juritsch,
Katharina Käfinger, Julia Kogler, Joachim Leo, Julija
Lercher, Sabine Murbacher, Marika Peressoni, Genevieve
Pinnington, Ana Maria Tratnik, Teodor Zetko.

USTVARJAJMO IZ BESED ...

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem šla pogledat, če je bil kdo v stanovanju. Videla sem samo svojega mačka Felixa, ki je zaspano ležal na moji postelji. Bilo me je malo strah, ampak mislila sem, da je moj oče samo pozabil zapreti vrata. Potem sem šla v kuhinjo: lubenica, margarina in jagodni sok so bili na tleh. Okno in hladilnik sta bila odprta. »Kaj se dogaja?« sem pomislila. Šla sem v kopalnico in videla sem moje obleke v banji: eno belo-sivo krilo in mojo kravato. Mislila sem, da sem nora! Potem sem šla na hodnik, pa sem videla da so moji spominki, ki sem jih kupila v Avstriji, Italiji, Franciji in Kanadi bili razbiti! Potem sem šla v sobo mojega brata in videla sem, da spi na tleh. Spomnila sem se, da je mesečnik in da je najbrž on pustil vrata odprta in vse razmetal.

Emma Gruden

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj semšla tja in pogledala, kaj se je tukaj dogajalo. V mojem stanovanju je bila ena punca iz Italije. Na sebi je imela belo-sivo krilo, majico in kravato. Vadila je gimnastiko in jedla je nektarine. Vprašala sem, kaj dela tukaj, ampak ona ni nič razumela. Nenadoma je skozi okno prišel fant iz Kanade in druga deklica iz Avstrije. Onadva nista vedela kje sta. Jaz sem jima povedala kje sta in vsi smo jedli lubenico v mojem stanovanju, ker sta onadva bila lačna. Nenadoma je prišla mačka iz Francije in je tekla ven. Vsi so leteli ven in jaz sem zaprla vrata. Potem sem zapirala oči in trikrat je potrkal na vrata. Prestrašila sem se in odpirala sem svoje oči. V mislih sem se vprašala, kje sem. Opazila sem, da sem ležala v moji postelji in govorila sem si, da so vse bile sanje. Potem sem pila jagodni sok in jedla kruh z margarino.

Sabine Murbacher

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem tekla v stanovanje in poklicala mojega mačka, ampak njega ni bilo tukaj. Sem preiskala vse sobe, ampak sem samo našla staro kravato in zelo stare nektarine pod mojo posteljo. Ko sem gledala v mojo omaro, sem videla, da mojega belo-sivega krila tudi ni bilo tukaj! Je bil vlomilec? Nenadoma sem slišala zanimiv šum in postalo me je strah. Hitro sem šla v mojo sobo. Kaj vidim tu? Zanimiv moški, ki je imel na sebi moje belo-sivo krilo in staro bluzo. Bila sem zelo začudena, ko je rekel: »Jaz sem tvoj maček Pedro, ko sem jedel tvojo lubenico in margarino, sem postal moški! Potem sem se peljal z avtobusom v Avstrijo, Italijo in Francijo. Sedaj hočem iti v Kanado z letalom, ampak sem hotel reči adijo. Adijo! Potem je maček ali moški Pedro šel in sem se smejala. Poklicala sem: »Pedro, bom prišla s teboj!« Skupaj sva šla v Kanado in sedaj se imava lepo. Ob ponedeljkih greva na gimnastiko in ob nedeljah greva jest in pije jagodni sok.

Katarina Käfinger

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem videla enega mačka v postelji in on je spal. Potem sem se preoblekla in oblekla sem eno belo-sivo krilo, črno kravato in modro majico. Potem sem šla na kosilo in jedla margarino z marmelado, lubenico in jagodni sok v centru, v parku. Videla sem veliko ljudi iz Italije, iz Francije, iz Avstrije in iz Kanade. S Cecilijo, Alessio, Michelo in Marto smo pele in plesale »Siva pot« naglas. Torej, Marta in Marianna sta hodili na gimnastiko, da bi hujšali in Marta je rekla Marianni, da mora delati trebušnjake, ker je prej jedla en kebab. Za večerjo je morala jesti samo nektarine in zelenjavo.

Marika Peressoni

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem videla svetle luči. Pretegnila sem roke, šla tja in zaprla oči. Tukaj je dišalo. Odprla sem oči in zagledala restavracijo. Tam so ljudje jedli ribe in lubenice. Mislila sem, da sem v Italiji. Videla sem mačko in nenadoma sem zajtrkovala v Franciji. Oblekla sem belo-sivo krilo in jedla kruh, margarino in nektarine. Všeč mi je bilo ukvarjati se s športom. Takoj sem oblekla kratke hlače, majico in športne čevlje. Bilo je vroče in šla sem na sprehod in delala gimnastiko. Bila sem v Kanadi! Nenadoma sem bila doma. Slišala sem glasbo. Odprla sem oči in videla svojega očeta s harmoniko in moja mama mi je dala jagodni sok.

Claudia Juritsch

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem videla ... En maček sedi na avtu v Avstriji. Moj oče ima eno kravato. V Italiji lepe pice. Jaz grem v Italija jem pica. Na pica je lubenica, margarina in nektarine. Jaz gledam na Anna. Smeje se. Jaz grem za natakarnjem in sprašujem kako to, da na pici je sadje. Natakarn se smeje in smeje. Ena bela mačka skače v restavracijo in ima belo-sivo krilo. Jutri bom šla na koncert. Moj maček stoji na zofi. Pevec pride v Italijo. Moj oče ima na sebi hlače, majico in eno kravato. Pred koncertom gremo jest lubenico. Za zajtrk jem žemljo z margarino. Moj brat živim v Franciji. Včeraj sem kupila sivo-belo krilo. Justin Bieber živi v Kanadi. Jaz jem nektarine in pijem jagodni sok. Včeraj sem imela gimnastiko. Moja zgodba ni dobra, ampak jaz sem nadlegovana.

Sarah Jarnig

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem šla z mojo družino v Avstrijo. Mi smo se peljali z avtom. Imeli smo mačko s seboj. Dolgo smo se peljali v Avstrijo. Prišli smo v Avstrijo. Mi smo se preselili v hišo. Tam smo bili 1 mesec. Potem smo šli v Italijo. Tam ni bilo tako lepo, kot v Avstriji. V Italiji nismo bili tako dolgo, ker jaz nisem hotela v Italiji živeti. Zato smo šli v Francijo. Mi smo šli zato tja, ker sva moj brat in jaz tam trenirala gimnastiko. Mi smo imeli 1 mesec gimnastiko v Franciji. Vsako leto enkrat. In potem smo šli v Kanado. Tam smo bili celo življenje. V Kanadi je bilo tako lepo. Z mojo družino smo bili na koncertu. Najprej smo kupili belo-sivo krilo in za mojega brata eno kravato. Meni je bilo tako krilo všeč in sem ga imela na koncertu. Na koncertu smo poslušali eno lepo pesem. Tam smo pili in jedli. Moj brat in jaz smo pili jagodni sok. Moja mama in moj oče sta pila vino. Za sladico smo jedli lubenice. Ob 12. uri smo prišli domov. Mi smo vsi šli spat in dolgo sem spala. Zjutraj je bil nov dan. Starši so delali. Mi smo bili v šoli. Prvi dan smo bili v novi šoli in Kanadi. To ni bilo tako težko. Vse smo imeli v angleščini in slovenščini. Jaz in moj brat sva šla domov. Tam sva jedla margarino in pila sok. Igrali smo tudi nogomet. Ampak v šoli nekateri ne znajo samo angleščino. V razredu je 15 otrok, smo 3, ki govorimo nemško in drugi samo angleško. Mi smo zato v Kanadi, ker se jaz moram angleščino učiti. V Kanadi je zelo lepo in ne tako vroče, kot v Sloveniji. Jaz in moja družina smo veseli, ker mi živimo tukaj. Kanada je zelo lepa in tudi je zabavno v šoli.

Julia Lercher

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem šla noter in videla mačka v kuhinji. Hladilnik je bil odprt in maček je lizal jagodni sok s tal. Moje belo-sivo krilo je bilo raztrgano in nektarine so bile na tleh. Nisem vedela, kaj se je zgodilo v mojem stanovanju, zato sem poklicala mojo prijateljico. Ona se ni oglasila na svoj telefon in spomnila sem se, da ob sredah gre na gimnastiko. Moj brat je šel v Francijo za en teden in nisem mu mogla telefonirati. Potem sem videla kravato na tleh. Nisem vedela od kod je prišel. Sedela sem na kavču v dnevni sobi, ko sem slišala nekaj v kuhinji. Maček je izginil in lubenica je padla na tla. Bila sem zelo prestrašena. V Italiji nisem živela tako dolgo. Prišla sem iz Avstrije in ne poznam veliko ljudi. Zaprla sem hladilnik, ko sem videla, da je nekdo v stanovanju pojedel mojo margarino. Zdaj sem vedela, da je nekdo v mojem stanovanju. Šla sem v svojo sobo in našla svojo sestrično iz Kanade. Ona je prišla iz Kanade in sem bila presenečena. Ona je prestrašila mačka in on je naredil nered. Zdaj sem zelo vesela.

Ana Maria Tratnik

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem tekla v svojo sobo in se oblekla v belo-sivo krilo in kravato. Šla bom na izlet v Avstrijo, Italijo, Francijo in Kanado z mojimi prijatelji. Videla sem torbo in sem dala noter lubenico, margarino, nektarine in jagodni sok.

Ko smo se peljali z avtom, sem se spomnila, da sem pozabila mojega mačka v sobi. Zato smo se peljali nazaj in če sem odprla vrata, sem videla, kako je mačka delala gimnastiko. Potem sem ga vzela in smo šli v avto. V avtu sem moji prijateljici rekla, kaj je delala moja mačka. Vsi smo se smejali, potem smo se vozili. Nenadoma je zapihal veter in vsi listi od drevesa so padli v avto. Moja prijateljica je zdaj nekaj videla. Zato je vozila v drevo. Ko smo se peljali v drevo, sem se zbudila in spoznala, da sem samo sanjala.

Julia Kogler

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem prišel noter v stanovanje in videl sem pet lubenic v stranišču in tri na moji postelji. Umil sem eno lubenico, ker sem bil lačen. Ampak tam je bil maček, ki je imel na sebi roza kravato. Maček je rekel: »Ti si na eni skrivnostni misiji. Rabiš iti do Francije, da dobiš tri nektarine in do Italije po lepo belo-sivo krilo. Odpri drugo lubenico, v njej je mapa teh dveh držav!« Maček je skočil ven skozi okno in je naredil gimnastično vajo. Vzel sem eno letalo in sem šel in sem šel do Italije po belo-sivo krilo. Potem sem šel do Francije po nektarine in sem tudi šel do Avstrije, da kupim jagodni sok. Šel sem na letalo nazaj do Kanade. Ko sem prišel nazaj domov v mojo hišo, sem videl karton z margarini. Ko sem odprl, je maček skočil ven iz kartona in sem mu dal krilo in nektarine in maček me je pohvalil. Dal mi je sto evrov. Potem sem vstal. Tako čudne sanje so bile to!

Teodor Zetko

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem tekkel noter in sem videl mačka na kavču, ki je pil moj jagodni sok. Jaz sem tekkel proti moji sobi in sem videl eno punco, ki je imela belo-sivo krilo. Vprašala me je, če hočem iti v Italijo z njo! Rekel sem, da se ne pozna in ona je odgovorila, da je Justina Ploten in je iz Avstrije. Jaz sem mislil, da je ona nora. Vprašal sem, če je lačna, potem sva šla v kuhinjo. Pripravila sva sestavine za sadno torto. Vzel sem lubenico, margarino, nektarino in moko. Mešal sem odprt paradiznik in kravato oblikoval. Prišla je matka in jo je hotela vzeti, da bo gimnastiko treniral v Franciji, zaradi reklame v Kanadi.

Joachim Leo

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem počasi šla notri v stanovanje. Ko sem prišla noter sem videla, da je na kavču beli maček. Ko me je maček zagledal, je hitro zbežal noter v mojo sobo. Ker me je bilo strah, si nisem upala iti noter v mojo sobo, ampak sem hitro poklicala mojo mamo. Mama ni dvignila telefona, ampak potem sem se spomnila, da je moja mama v Italiji. Nenadoma sem slišala zvok, ki je prišel iz moje sobe. Počasi sem stopila v mojo sobo in hitro sem pogledala noter, kjer sem zagledala veliko lubenico in nektarino na tleh. Potem sem na tleh videla eno pismo in ga odprla. Notri je pisalo, da moram iti v Francijo obiskat mojo teto in notri je bila tudi letalska karta. Hitro sem šla od doma in na letališče. Letalo me je, namesto da bi me peljalo v Francijo, pripeljalo v Kanado. Ko sem prišla ven iz letališča, sem se hitro preoblekla v belo-sivo krilo in sem spila jagodni sok ter sem pojedla kos kruha z margarino. Po tistem sem šla nazaj na letališče in sem vprašala, če me lahko pripeljejo nazaj domov v Slovenijo. Ko sem prišla nazaj domov, je bila mama doma in je rekla, da je vse v redu in da naj ne skrbim. Potem smo se jaz, mama in ata lepo oblekli. Mama je imela oblečeno črno obleko, ata pa je imel srajco s črno kravato. Potem smo šli na lepo predstavo gimnastike.

Miriam Padar

maček, Avstrija, kravata, Italija, lubenica, margarina, Francija, belo-sivo krilo, Kanada, nektarine, jagodni sok, gimnastika

Bil je lep sončen dan. Prišla sem iz šole in zagledala vrata stanovanja na široko odprta. Takoj sem videla mačka. Maček je rekel: »Lačen sem, če ti daš meni hrano, ti bom jaz izpolnil tri želje.« Sem rekla: »V redu, ampak kmalu bom vadila gimnastiko.« Jaz sem dala mačku lubenico, nektarine, jagodni sok in margarino. Ko je pojedel, je rekel: »Dobro, kaj hočeš?« Jaz razmišljam dve minuti: »Hočem potovati.« »Kam?« je vprašal maček. Pogledala sem na zemljevid. »Hočem potovati v Avstrijo, Italijo, Francijo in Kanado,« sem rekla. Maček se je smejal. »Gremo!« je rekel. Mi smo šli v države. Bile so zelo lepe! Potem smo se vrnili domov. »Kaj je tvoja druga želja?« je vprašal maček. Jaz pomislim in vprašam: »Lahko imam belo-sivo krilo, prosim?« »Seveda,« je rekel maček: »in tvoja tretja želja?« »Imam lahko kravato za mojega brata?« vprašam. »Ja, izvoli,« je rekel maček. »Hvala!« sem rekla. »Hvala za hrano,« je rekel maček. »Nasvidenje.«

Genevieve Pinnington

13. skupina

Lektorici: Špela Zupan, Marta Marinko

Ludmila Bajuk, Martyna Dziedzic, Michela Palermo,
Priscilla Špelko, Amanda Wreglesworth, Elizabeth Žilavec.

Moja sestra je Giulia Palermo. Stara je 11 let in gre na srednjo šolo. Ona nosi belo majico, črne čevlje in rdeče hlače. V prostem času igra tenis in odbojko na igrišču. Rada gleda televizijo in posluša glasbo. Rada je sladoled.

Michela Palermo

Moj brat je Joseph Žilavec. On je deset let star. Nima poklica, ampak študira v šoli. Za prosti čas igra hokej in nogomet. Njegova oblačila so kratke hlače in kratke majice. Rad igra nogomet in hokej in rad gleda televizijo.

Elizabeth Žilavec

Moj brat je Adam Wreglesworth. On je star dvanajst let. On je študent. On rad igra hokej, nogomet in vedno igra video igre. On govori angleško in francosko. Njegovo oblačilo je majica, kratke hlače in čevlji.

Amanda Wreglesworth

Moj brat je Robert. Njegov priimek je Špelko. On je star osem let. Robert gre v šolo. On je v 4. razredu. Rad igra nogomet, bere, plava in smuča. Ima črn plašč, modro majico in bele čevlje.

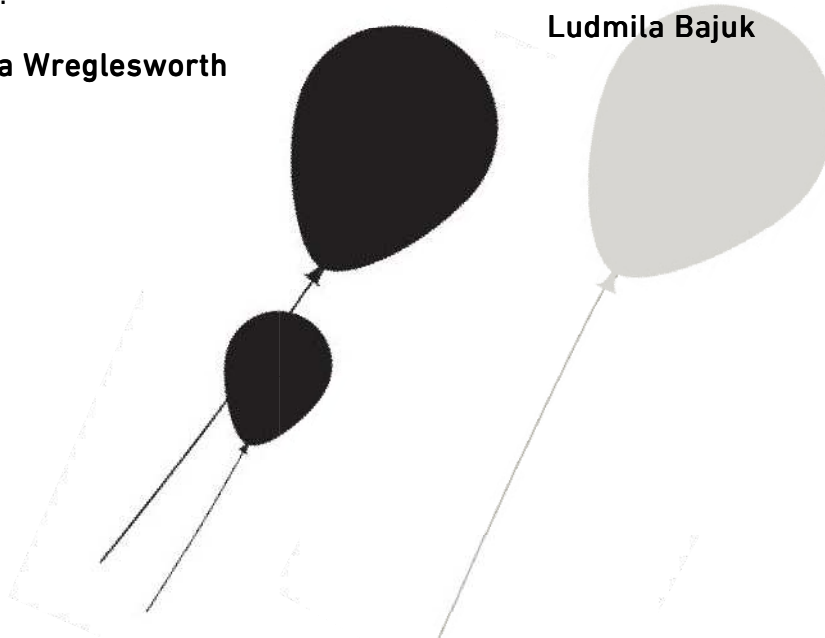
Priscilla Špelko

Moja prijateljica se imenuje Agata Szczechohicz. Ona je s Poljske. Ima dolge blond lase in modre oči. Rada nosi kavbojke, majico in superge. Stara je sedemnajst let. V prostem času rada bere knjigo in posluša glasbo. Je zelo simpatična. Skupaj hodiva v šolo. Skupaj greva v kino ali v kavarno.

Martyna Dziedzic

Moj brat je Juan Ignacio Bajuk. Star je osem let. On gre v srednjo šolo. On nosi hlače, modro majico in bele superge. V prostem času gleda televizijo, bere knjigo in igra nogomet.

Ludmila Bajuk

14. skupina

Lektorica: Mateja Ban

**Sofia Ferkul, Caroline Jager, Jan Juralewicz, Gregory
Končan, Claire McDonald, Matthew Noehammer, Paul
Pahulje, Lauren Pleško, Sofija Vukovska.**

JAZ SEM ...

Jaz sem Claire McDonald. Sem iz Toronta, Kanade. Po poklicu sem študentka. V šoli rada treniram atletiko, plavam, smučam in igram rugby. V šoli se rada učim znanost in matematiko. V prostem času rada pojem v zboru in rišem. Včasih grem v slovensko šolo in pomagam učiti vrtec. Rada tudi igram video igre in gledam filme z mojimi prijatelji. Poleti rada berem knjige in kuham. Pozimi rada smučam in se pretebam v snegu.

Claire McDonald

Jaz sem Sofia Ferkul. Sem iz Kanade. Stara sem petnajst let. Po poklicu sem študentka. Jaz govorim angleško. V prostem času rada gledam televizijo in filme. Moj najljubši film je »Worshipdown«. Jaz rada kuham kosilo in berem knjige. Moja najljubša knjiga je »Fallen«. Jaz igram nogomet in poleti plavam.

Sofia Ferkul

Jaz sem Sofija Vukovska. Sem iz Makedonije in po poklicu sem študentka. Stara sem 12 let in v prostem času grem jahat konje in grem rada ven s prijatelji. Ob ponedeljkih, sredah in petkih zvečer grem na balet in odbojko. Ob torkih in četrtek rada pojem. Zvečer pogosto gledam televizijo. Zelo rada gledam filme. Moja najljubša filma sta »TrickTreat« in »Chesnut«.

Sofija Vukovska

Jaz sem Lauren Pleško. Sem iz Toronta in po poklicu sem študentka. Stara sem 16 let. Rada tečem in igram nogomet. Jaz pojem pod prho. Zvečer gledam filme z mojimi prijatelji in berem knjige. Pogosto kuham in jem. Spomladi rada kolesarim z mojo družino.

Lauren Pleško

Jaz sem Caroline Jager. Sem iz Mississauga in po poklicu sem študentka. Stara sem 15 let in v prostem času grem rada ven s prijatelji. Rada se ukvarjam s športom. Igram nogomet, odbojko in včasih tudi košarko. Zvečer pogosto gledam televizijo, poslušam glasbo in gledam filme. Nimam najljubšega filma, glasbe in televizijskega programa.

Caroline Jager

Jaz sem Matthew Nöhammer. Sem iz Kanade in po poklicu sem študent. Star sem štirinajst let in v prostem času grem rad ven s prijatelji. Rad se ukvarjam s športom. Igram hokej, odbojko in nogomet. Zvečer pogosto gledam televizijo.

Matthew Nöhammer

Jaz sem Paul Pahulje, sem iz Toronta. Poleti igram nogomet, rad tudi kolesarim, tečem. Pozimi igram hokej in tudi rad smučam. Pogosto igram video igre in gledam televizijo in delam z računalnikom.

Paul Pahulje

Jaz sem Gregory Končan. Sem iz Nobeltona iz Kanade. Po poklicu sem študent. Star sem petnajst let. Igram hokej, lacrosse, nogomet in včasih rad plavam. Pozimi rad smučam in deskam na snegu. Poleti rad tudi kolesarim.

Gregory Končan

Jaz sem Jan Juralewicz, po poklicu sem študent. Star sem 18 let in v prostem času grem rad s prijatelji v mesto. Zelo rad poslušam glasbo, vseč so mi skupine Metallica, Iron Maiden in Bon Jovi. Rad tudi igram kitaro in gledam filme. Rad se ukvarjam s športom, na primer z nogometom ali odbojko.

Jan Juralewicz

Skupina 15

Lektorica: Lara Pižent

Maria Colja, Amelia Dziedzic, Nicolas Homovc, Justyna Juralewicz, Alina Kovanova, Thomas Ploquin, Amina Sedlak, Victoria Stopar, Sarah Stopar Hobbs.

JAZ SEM ...

Jaz imenujem Justyna. Pišem se Juralewicz. Imam 12 let (dvanajst let). Rojstni dan imam 15. 06. (petnajstega junija). Govorim poljsko, angleško in malo slovensko. Jaz sem visoka, suha in mlada. Imam dolge, temno rjave lase. Imam rjave oči. Jaz imam tri sestre in enega brata. Rada imam mojega psa Jacka in hrček Gapcia. Všeč mi je glasba in šport. Rada igram kitaro. Všeč so mi lubenica, jabolko, jagode, grozdje, češnje, limone in kivi. Všeč so mi krompir, paprika, brokoli, paradižniki in bučke. Moja najboljša prijateljica se imenuje Aleksandra. Ona je stara 12 let (dvanajst let). Rojstni dan ima 18. 01. (osemnajstega januarja). Stanujem na Poljskem in v Sloveniji. Rada imam mojo družino.

Juralewicz Justyna

Jaz sem Amelia. Pišem se Dziedzic. Imam enajst let. Rojstni dan imam devetega februarja. Govorim poljsko, angleško in malo slovensko. Živim na Poljskem. Jaz sem suha. Imam dolge, ravne, blond lase in modre, temne oči. Po karakterju jaz sem vesela, prijazna, pametna in zgovorna. Rada imam moje tri sestre: Martyno, Justyno in Karioko, brata Janka, očeta in mamo. Rada imam mojega psa Jacka. Všeč so mi košarka, odbojka in glasba. Všeč so mi jagode, banane, lubenica, kivi, hruške, in grozdje. Od zelenjave mi je všeč krompir, rdeča paprika, brokoli, paradižnik, korenje in fižol. Z pijača mi je všeč kokakola, čaj in jabločni sok. V prostem času rada igram kitaro, igram na računalniku in se igram s sestrami. Moja prijateljica se imenuje Natalia. Ima dolgie, temne lase in modre oči. Ona mi je všeč.

Amelia Dziedzic

Jaz sem Alina. Pišem se Kovanova. Sem iz Rusije. Imam sedemnajst let. Jaz govorim rusko in angleško. Rojstni dan imam osmega maja. Imam svetle, ravne lase in svetle oči. Rada plešem balet in igram kitaro. Jaz sem študentka. Všeč mi je lubenica, ananas, jagode in mango. Mislim, da sem prijazna oseba. Rada imam brata, mamo, očeta. Rada imam počitnice.

Alina Kovanova

Ime mi je Victoria Stopar. Stara sem 17 let. Rojstni dan imam tretjega julija. Sem iz Kanade. Jaz govorim angleško in razumem malo slovensko. Imam modre oči in dolge, blond, skodrane lase. Jaz sem vesela in pametna. Rada rišem, slikam in pišem. Rada imam vse vrste sadja. Rada jem krompir, fižol, koruzo, rdečo peso, brokoli in solato. Jaz ne igram športa. Jaz imam eno mačko Neeko.

Victoria Stopar

Moja ime je Marija Colja. Stara sem 17 let. Moj rojstni dan je dvanajstega avgusta. Jaz govorim angleško in malo razumem slovensko. Jaz imam enega psa. Nimam bratov in sester. Jaz imam modre oči in blond, kratke lase. Jaz sem vesela in prijazna. Jaz rada igram hokej in plavam, ne maram pospravljati. Jaz tudi rada berem in plešem. Všeč so mi kivi, jagoda, krompir in bučke.

Marija Colja

Dober dan!

Jaz sem Nicolas Homovc, imam 18 let in rojstni dan imam šestindvajsetega novembra. Jaz sem Argentinec, iz Comodoro Rivadavia mesto, in govorim špansko, angleško in malo slovensko.

Jaz imam svetle in ravne lase in imam zelene oči. Všeč so mi dolgi lasje, ampak nimam brk ali brade. Sem vesel, pameten in sramežljiv tudi.

Imam rad moj brati in moja starša, in oni imajo mene tudi.

Rad plavam v jezeru, morju ali reki.

Všeč mi je rock in metal glasba in jaz igram kitaro.

Imam rad jem slovensko hrana, in najraje jem štrudel, to je moja najboljša hrana. Všeč mi je meso, kruh, jajca, krompir in riž. Ni mi všeč jesti velika zelenjava.

Jaz najraje večerja v restavracija in mi zelo všeč pivo in sok.

Nicolas Homovc

Ime mi je Sarah Hobbs. Stara sem 12 let. Moj rojstni dan je osemindvajsetega aprila. Jaz govorim angleško in malo slovensko.

Jaz imam dolge, ravne, rjave lase. Imam rjave oči. Na sebi imam sandale, kratke hlače, kratko majca.

Imam rada odbojko, smučanje, kolesarjenje, nogomet, jahanje.

Sarah Hobbs

Dober dan. Jaz sem Amina Sedlak in imam 16 let. Rojstni dan imam 20. 05. in sem Slovenka in Nemka. Govorim nemško, angleško in malo slovensko.

Imam dolge in svetle lase. Imam temno rjave oči. Jaz sem vesela in vedno dobre volje. Jaz sem prijazna in zgovorna. Moji karakterji so, da sem pametna in nesramežljiva.

Imam dobrega prijatelja in rada igram badminton. Rada poslušam glasbo.

Amina Sedlak

Ime mi je Thomas Ploquin. Živim v Franciji. Star sem 12 let. Sem iz Francije, iz Mery-Sur-Oise. Govorim francosko, malo slovensko, malo angleško. Rojstni dan imam 6. Novembra 1999.

Sem vesel, sem dobre volje, sem prijazen, sem zdrav, sem tih, sem pameten.

Rad imam tenis, kolesarim, plavam, smučam, igram nogomet. Rad imam klavir, kitaro, flavto. Rad imam krompir, zelje, koruzo, ananas, banano. Rad imam mleko, ananasov sok, vodo.

Thomas Ploquin

CENTER ZA SLOVENŠČINO
KOT DRUGI/TUJI JEZIK

POLETNIK Časopis Mladinske poletne šole slovenščine

UREDNIKA: Martin Lissiach in Irina Lešnik

ZALOŽILA: Znanstvena založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

IZDAL: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko

ZA ZALOŽBO: Andrej Černe, dekan Filozofske fakultete Ljubljana, 2012

NAKLADA: 300 izvodov

TISK: Birografika Bori, d. o. o.

Publikacija je brezplačna.